AKILSIZ KURAN'I NASIL YORUMLAR?

Andolsun, Biz bu Kur'an'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor. (İsra Suresi, 41)

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

OKUYUCUYA

- Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mührüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

2. Baskı: Ekim 2001 / 3. Baskı: Kasım 2005 / 4. Baskı: Şubat 2006 /
5. Baskı: Ağustos 2006 / 6. Baskı: Temmuz 2008 /

7. Baskı: Temmuz 2009 / 8. Baskı: Mart 2010 / 9. Baskı: Eylül 2014 /
10. Baskı: Mart 2017/ 11. Baskı: Haziran 2017

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3 Ataşehir - İstanbul / Tel: 0.216.6600059

Baskı: Doğa Basım İleri Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

İkitelli Org. Sanayi Bölgesi, Turgut Özal Cad. Çelik Yenal Endüstri Merkezi No 117/ 2A-2B

İkitelli - İstanbul / Tel: 0.212.4070900

www.harunyahya.org - www.harunyahya.com - www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 65.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları

yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

İçindekiler

YARATILIŞ GERÇEĞİ....10
GİRİŞ....33
KURAN'I YANLIŞ YORUMLAMA NEDENLERİ....37
Önyargı, art niyet ve samimiyetsizlik....37
Müteşabih ayetlerle muhkem ayetleri karıştırmak....39
Bediüzzaman Said Nursi'nin müteşabih ayet ve hadislerle ilgili açıklamaları....40
Elmalılı Hamdi Yazır'ın müteşabih ayet ve hadislerle ilgili açıklamaları....43
Kuran'ı yorumlamayı bilmemek....43
Arapça bilmemek....45
Allah Katından bir akıl ve anlayış verilmemiş olması....47
Düşünmemek....49
Kibir ve büyüklenme....50
Kuran'ı, Kuran'a ve Sünnete uygun olmayan hurafelerle ve bidatlarla yorumlamaya kalkmak....52
Kuran'ın bilimsel ayetlerini kavrayamamak....53
İçinde yaşadığı düzenin yanlış ölçülerine göre Kuran'ı yorumlamak....56
KURAN'I YANLIŞ YORUMLAMA ÖRNEKLERİ....59
Cennette şarap içilmesiyle ilgili ayetleri yanlış anlama....59
Şarap konusuyla ilgili bir başka yanlış yorumlama....62
"Domuz eti bugünkü sağlık koşullarında yenebilir" yanılgısı....63
Kıssalardaki hikmetleri anlayamama....69
Kuran'ı diğer İlahi kitapların benzeri sanma yanılgısı....71
Kuran'daki bilimsel gerçeklerin eski medeniyetlerin bilgilerinden derlendiği yanılgısı....76
Kuran Araplara indirilmiştir yanılgısı....78
Allah'ın Kendi Zatı için "Biz" hitabını kullanmasını yanlış yorumlama....80
Kuran'da verilen örnekleri anlayamama....82

Kuran'daki tekrarları anlayamama.....83
Kuran'ın üslubunu anlayamama.....84
Altı günde yaratılış konusu.....86
"Haman" ismi hakkındaki akıl dışı spekülasyonlar.....87
Nuh Tufanı hakkındaki akıl dışı spekülasyonlar.....90
SONSÖZ.....94
EVRİM ALDATMACASI.....96

Yaratılış Gerçeği

Foklar kalabalık sürüler halinde yaşarlar. Nasıl olup da bu kalabalık sürünün içinde anne fok yavrusunu tanır? Diğer pek çok canlı gibi anne fok da, doğumdan sonra yavrusunu koklar, dokunur. Bu sayede yavrusunun kokusunu tanır ve onu başka yavrularla hiç karıştırmaz. Allah her canlıyı ihtiyacı olan özelliklerde yaratandır.

www.evrimbilim.com

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)

www.yaratilisgercekleri.com

Büyüme hormonu vücutta hangi bölgelerin genişlemesi gerektiğini adeta bilir. Vücut da derhal hormonu tanıyarak kendisinden beklenen hareketi yapar. Büyüme hormonu kemiğe ulaştığında kemik hemen genişlemeye başlar. Küçük bir bebeğin vücudunun zamanla orantılı şekilde büyümesi de Allah'ın bu hormonu vesile etmesi sayesindedir.

www.yaratilismuzesi.com

Anne ayı yuvanın tavanını kimi zaman 75 cm'den başlamak üzere 2 m'ye kadar varan bir kalınlıkta inşa eder. Araştırmacılar yuvalardaki ısıyı ölçmüş ve hayli ilginç bir durumla karşılaşmıştır. Dışarıdaki ısı -30 dereceye kadar düşerken, yuva içindeki ısı 2 ya da 3 derecenin altına hiç düşmemiştir. Bütün bunları kutup ayısına öğreten herşeyi bilen üstün güç sahibi Allah'tır.

www.vucutelektrigi.com

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herşeye güç yetirendir. (Hadid Suresi, 1-2)

http://savunmasistemimucizesi.imanisiteler.com/

İnsan vücuduna her gün çok sayıda mikrop girer. Bu mikroplar savunma sisteminin ilk aşamasında etkisiz hale getirilmeye çalışılır. Ancak engellenemeyen bazı mikroplar ve yabancı maddeler dolaşım sistemine girerek yaşamsal tehlike oluşturabilir. Her insanın sahip olduğu savunma sistemi Allah'ın rahmetinin bir delilidir.

http://surungenmucizesi.imanisiteler.com/

Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? (Nahl Suresi, 17)

www.kurandaebcedtarihleri.com

İnsan burnunda 1000 civarında değişik koku reseptörü vardır. Bu sayede 10.000'den fazla farklı kokuyu algılayabilirsiniz. Örneğin bir muzu, elmayı ya da bir portakalı kokladığınızda o kokuyu algılamanızı sağlayan moleküller koku reseptörleriyle birleşir ve meyvelere ait kodu oluşturur. Hafızanızda çoktan var olan bu kod, kokladığınız şeyin hangi meyve olduğunu size tekrar hatırlatır. Allah insan bedeninde yarattığı mükemmel sistem ile bize yaratma sanatını tanıtır.

www.bilimdunyasi.net

Evrendeki uyumu sağlayan en dikkat çekici konulardan biri de simetridir. Doğada gördüğümüz herhangi bir şey; örneğin bir tohum, bir meyve ya da herhangi bir yaprak incelenecek olursa yapılarındaki simetrinin varlığı hemen görülecektir. Kelebeklerin her iki kanadında da aynı renk tonu ve aynı desen vardır. Bir kanatta bulunan desen diğer kanatta da aynı yerde olacak şekilde mevcuttur. Canlılardaki benzersiz düzenlilik ve muhteşem sanat Allah'ın üstün yaratmasıdır.

www.muhtesemresimler.com

Uçan balıklar, kuyruk yüzgecinin çok hızlı hareketiyle sudan dışarıya fırlayan ve belirli bir mesafe süzüldükten sonra yeniden yavaş yavaş suya düşen balıklardır. 100 milyon yıldır en küçük bir değişikliğe dahi uğramayan bu balıklar, evrimcilerin canlıların kökeni ve tarihi hakkındaki tüm iddialarını yerle bir etmektedirler.

www.bilimveteknoloji.org

Uçan Balık

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Günümüzde sadece iki familyası soyunu devam ettiren mersin balıkları hep mersin balığı olarak var olmuşlardır. Başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya da dönüşmemişlerdir. Bu gerçeğin teyidi olan fosil bulguları, diğer tüm canlılar gibi mersin balıklarının da evrim geçirmediklerini söylemektedir.

www.kafatasifosilleri.com

Mersin Balığı

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 144 - 65 milyon yıl

Bölge: Çin

Orta büyüklükte bir ağaç olan çitlembikler ortalama 10-25 metre uzunluğundadırlar. Bulunan tüm çitlembik fosilleri, bu bitkinin günümüzdeki örnekleriyle bundan on milyonlarca yıl önce yaşamış örneklerinin tamamen birbirinin aynı olduğunu ortaya koymaktadır. Bu aynılık, evrim iddiasını yerle bir etmektedir.

http://bocekmucizesi.imanisiteler.com/

Çitlembik Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming, ABD

Fosil kayıtları diğer canlılar gibi bitkilerin de herhangi bir evrim sürecinden geçmediğini ispatlamıştır. 300 milyon yıl önce yaşamış olan eğrelti otları gerek görünüm gerekse yapı olarak bugünkü eğrelti otlarının tamamen aynısıdır. Bu aynılık, evrimi geçersiz kılmakta, Yaratılış'ın bilimsel ve açık bir gerçek olduğunu ortaya koymaktadır.

www.darwinvekuslar.com

Eğrelti Otu

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi

Yaş: 300 milyon yıl

Bölge: İngiltere

Eklembacaklılar filumuna dahil olan at nalı yengeçleri, Chelicerata (kelikeserliler) alt filumuna dahildirler ve örümcekler ve akrep familyalarına daha yakındırlar. Resimde görülen 150 milyon yıl yaşındaki at nalı yengeci fosili, Yaratılış'ın açık bir gerçek olduğunu, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını bir kez daha teyit etmektedir.

http://enzimmucizesi.imanisiteler.com/

At Nalı Yengeci

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Solnhofen, Almanya

Bundan 100 milyon yıl önce yaşayan vatoz balıklarının sahip oldukları tüm özelliklere günümüzdeki vatoz balıkları da sahiptir. Bunun anlamı ise, vatozların aradan geçen 100 milyon yıla rağmen hiç değişmedikleri, yani evrim geçirmedikleridir.

http://tuymucizesi.imanisiteler.com/

Vatoz

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Elde edilen sayısız fosil örneği her bir bitkinin kendisine has özelliklerle yaratıldığını ve var olduğu müddet boyunca herhangi bir değişime uğramadığını göstermektedir. Bu gerçeği gösteren bulgulardan biri de resimde görülen 54 - 37 milyon yıllık dallarıyla birlikte karaağaç yaprağı fosilidir.

http://kesinbilgiyleiman.imanisiteler.com/

Dallarıyla Birlikte Karaağaç Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kanada

Darwinistler canlıların sürekli olarak değiştiklerini, yani evrim geçirdiklerini söylemektedir. Fosiller ise, canlıların var oldukları ilk andan itibaren hiç değişmediklerini göstermektedir. Bunun anlamı ise açıktır: Canlılar evrimleşmemiş, Yüce Allah tarafından yaratılmışlardır.

www.atomevrimiyalanliyor.com

Eğrelti Otu

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi

Yaş: 300 milyon yıl

Bölge: İngiltere

Kambur sinekler milyonlarca yıldır aynı yapılarını korumaktadırlar. 45 milyon yıllık amber de bu gerçeğin kanıtlarındandır. Eğer bir canlı 45 milyon yıldır en küçük bir değişikliğe dahi uğramamışsa, o canlının evrim geçirdiğinden bahsetmenin hiçbir imkanı yoktur. Fosiller evrimcilerin yalan söylediklerinin en önemli göstergesidir.

www.beyazsiteler.com

Kambur Sinek

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Rusya

Fosillerin gösterdiği gibi, günümüzde yaşayan böcek türlerinin hepsi var oldukları ilk andan itibaren bugünkü kusursuz yapılarına sahiptir, aşama aşama gelişmemiş ve hiçbir zaman değişime uğramamışlardır. Bu gerçeğin delillerinden biri de, resimde görülen amber içindeki 50 milyon yıllık bitki piresidir.

http://havamucizesi.imanisiteler.com/

Bitki Piresi

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Yaklaşık 95 milyon yıllık fosilleri bulunan manolyalar, var oldukları ilk andan itibaren hep manolya olarak var olmuşlar, herhangi bir başka bitkiden türememişler, bir başka bitkiye de dönüşmemişlerdir. Fosil kayıtları bu gerçeğin en önemli delilleridir. Resimde görülen fosil ise yaklaşık 50 milyon yıl yaşındadır.

www.dogalseleksiyonvedarwinizm.com

Manolya Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Eğer bir canlı 50 milyon yıl boyunca en küçük bir değişiklik dahi geçirmiyorsa, bu canlının evrimleştiğinden bahsetmek asla mümkün değildir. Aşağıdaki karaağaç yaprağı fosilinin gösterdiği bu bilgi, tüm canlılar için geçerlidir. Canlılar rastgele tesadüfler sonucu evrimleşerek meydana gelmemiş, yaratılmışlardır.

http://allahinsonsuzgucu.imanisiteler.com/

Karaağaç Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

GİRİŞ

Kuran, alemlerin Rabbi, sonsuz ilim ve güç sahibi olan Allah'tan insanlara bir rahmet olarak indirilmiştir. Allah insanlara bir kitap göndermekle onlara lütfetmiştir. Allah'ın bu lütfuna samimiyet, minnettarlık ve şükür ile karşılık verenler bu davranışlarının faydasını yine kendileri görürler. Kuran'ı anlar, iman eder, ona tabi olur ve Allah'ın rahmetine girerler. Dünyada da ahirette de Allah'tan güzel bir karşılıkla mükafatlandırılırlar. Bunun aksine, art niyetli ve düşmanca bir tavırla Kuran'a yaklaşanlar ise bunun zararını yine kendileri görürler. Kuran'ı kavrayamaz, ondan istifade edemez, dünyada ve ahirette kayba uğrarlar. Ancak, ne Kuran'a ne de İslam'a bir zarar veremezler.

Kuran, her insanın rahatlıkla anlayabileceği bir kitap olarak indirilmiştir. Allah bir ayetinde, **"Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi."** (Yunus Suresi, 57) buyurmaktadır. Bu ayetten de anlaşıldığı gibi Allah'a iman eden ve vicdanına uyan her insan Kuran ayetlerinden öğüt alabilir, ayetlerdeki emirleri en güzel şekilde yerine getirebilir.

Ancak nefsine uyan, Allah'ın gücünü takdir edemeyen, ahiret konusunda şüphe içinde olan insanlar, ayetleri de kendi bozuk mantıkları doğrultusunda yanlış yorumlarlar. Allah bir ayetinde Kuran'da öğüt alamayan bu insanların durumunu şöyle haber vermiştir:

> **Andolsun, Biz bu Kuran'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor. (İsra Suresi, 41)**

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşılacağı gibi Kuran'ı doğru anlamak samimi olarak iman etmekle mümkündür. Allah Kuran'ı, iman edip akleden kullarının kavrayıp öğüt alabileceği apaçık bir Kitap olarak indirmiştir.

İnsanın imanı arttıkça aklı, samimiyeti ve Allah korkusu da aynı derecede artar, dolayısıyla Kuran ayetlerindeki incelikleri ve sırları daha iyi kavrar.

Henüz iman etmemiş bir kimse de, ön yargı, art niyet taşımadan samimi bir vicdanla Kuran'a yaklaştığı takdirde, onun ilahi bir kitap olduğunu kolaylıkla kavrar ve iman eder. Allah'ın ayetleri apaçık olduğu için hemen onları uygulamaya geçirir. İman ettikten sonra ise imanının derinliği, duası ve bilgisi ölçüsünde Kuran'ın sırları ve incelikleri kendisine açılır.

İman etmeyen, Allah korkusuna sahip olmayan kişiler ise Kuran'ı doğru kavrayamazlar. Anladıklarını sandıkları konuları ise yanlış anlarlar. Açık ve net ifadeleri kendilerince çelişkili olarak algılarlar. Bu tarz kişiler ne kadar zeki ne kadar bilgili ve ne kadar kültürlü olurlarsa olsunlar, Kuran'ı ne kadar araştırırlarsa araştırsınlar Yüce Rabbimiz Allah'a iman etmedikleri için akletme yeteneğinden yoksundurlar. İşte bu yüzden Kuran'ı anlayamazlar.

Kuran'a karşı, kendilerince birtakım itirazlar getiren kimselerin öne sürdükleri iddialar incelendiğinde, bunların kökeninde önemli bir anlayış ve mantık bozukluğu olduğu görülür. Kimi zaman bir ilkokul çocuğunun bile açık ve kolay biçimde kavrayabileceği ayetleri, nefislerine uyan bazı kimseler kendi düşük akıllarınca çelişkili ve anlaşılmaz zannederler. Oysa Kuran'da hiçbir çelişki yoktur. Allah Kuran'ın pek çok ayetinde inkar edenlerin Kuran'da bildirilen örnekler için, "Allah bu örnekle neyi kastetti" diyerek şaşırıp kaldıklarını, bu örnekleri anlayamadıklarını haber vermiştir.

Gerçekten de Kuran'da haber verildiği gibi inkar edenler her devirde bu örnekleri kavrayamadıklarını doğrudan ya da dolaylı olarak itiraf ederler. Bu, Kuran'ın bir mucizesidir; aynı ayeti bir mümin rahatlıkla kavrarken, inkar eden bir kimse kavrayamamaktadır. Bu da bize Kuran'ın anlaşılmasının veya anlaşılmamasının tamamen niyete bağlı olduğunu, Allah'ın dilediğine anlayış verdiği gibi, dilediğini de ayetlerinden perdelediğini göstermektedir. Bu durum bir ayette şöyle haber verilir:

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (Kehf Suresi, 57)

İman eden, samimi, vicdanlı bir insan Kuran'daki temel imani konuları, hükümleri gayet rahat anlar ve uygular. Bir hadisinde Peygamber Efendimiz (sav)Kuran ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

Kuran, Allah Azze ve Celle'nin kelamıdır. Öyle ise Kuran sahibi, Rabbinin, yasak ettiklerini yapmamak sureti ile ona tazim (hürmet) etsin. (G. Ahmed Ziyaüddin, Ramuz El Hadis, 1. cilt, Gonca Yayınevi, İstanbul, 1997, 227/10)

İman etmeyen, samimiyetsiz, ön yargılı bir insan ise her türlü teknik bilgiye ve mükemmel bir Arapça bilgisine sahip olsa, bir bilim dalında otorite kabul edilse yine de Kuran'ı gerektiği gibi ve doğru anlayamayabilir, çünkü böyle bir kimse en başta nefsine uymaktadır. Bu yüzden de akletme yeteneğinden yoksundur. Akledemediği için de Kuran ayetlerini yanlış anlar, ayetler hakkında çarpık ve akılsızca yorumlar yapar.

Bu kitapta, akledemeyen bu tür kişilerin, Kuran'ı yanlış yorumlamalarının nedenleri ele alınmakta, bunların ayetler hakkında yaptıkları akılsızca yorumlardan ve itirazlardan çeşitli örnekler incelenmekte ve bunların tamamının cevapları verilmektedir. Bu kişilerin Kuran ayetleri hakkında getirdikleri itirazlardan yola çıkılarak, akılsızlıkları, yargılarındaki ve mantık örgülerindeki bozukluklar ortaya konmaktadır.

KURAN'I YANLIŞ YORUMLAMA NEDENLERİ

Ön yargı, art niyet ve samimiyetsizlik

İnsan, art niyetli ve tek taraflı olarak Kuran'a yaklaştığında onu anlaması mümkün değildir. Bu, Allah'ın bir kanunudur. Bir kişi ne kadar zeki ne kadar kültürlü olursa olsun, samimiyetsiz ve art niyetli bir bakış açısıyla Kuran'ı değerlendirdiğinde onu gereği gibi anlayamaz, doğru yorumlayamaz ve pek çok çelişkiye düşer. Bu yüzden, Kuran'a ön yargılı, peşin fikirli, içten pazarlıklı yaklaşan bir kişinin bu art niyetli tutumu, kendisiyle Kuran arasında -ayetlerde bildirildiği üzere- "görünmez bir perde" oluşturacaktır. Bu da Kuran'ı anlamasını ve kavramasını engelleyecektir. Bu gerçek, İsra Suresi'ndeki ayetlerde şöyle ifade edilir:

> **Kuran okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık. Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kuran'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler. (İsra Suresi, 45-46)**

Kuran tüm insanlığı doğruya çağıran bir davettir, ancak Kuran'ı sadece iman edenler gereği gibi kavrayabilirler. Müminlerin Kuran'ı anlamalarındaki en önemli vasıfları ise vicdan ve samimiyetleridir. Müminlerden farklı bir ruh haline ve karaktere sahip din ahlakından uzak kimselerin Kuran'ı anlayamamaları da gayet doğaldır.

Kuran, son derece açık, sade ve anlaşılır bir dile sahiptir, ama dediğimiz gibi ancak samimi ve vicdanlı kimselerin anlayabilecekleri özellikte bir Kitaptır. Henüz İslam'la tanışmamış, iman etmemiş herhangi bir insan, açık bir kalple, ön yargısız ve samimi olarak yaklaştığında, taşıdığı bu mümin vasıfları nedeniyle Kuran'ın Yüce Allah'ın sözü olduğunu vicdanıyla fark edecektir. Zira, gerek üslubundaki heybet, mükemmellik ve sadelik, gerekse içerdiği üstün ilim ve hikmetle Kuran'ın bir insan sözü olmadığını, ilahi bir Kitap olduğunu her vicdanlı kişi kabul eder. Bu vicdanlı kişi iman edip saygı ve samimiyet ile yaklaştığı takdirde ise Kuran'ın hikmetli manaları kendisine açılmaya başlar.

Kuran kendisine samimi, tevazulu bir kalple yaklaşan kişi için bir hidayet rehberi olduğu gibi, art niyetle, düşmanca yaklaşanlar için de bir sapma vesilesi olabilir. Etraftan duyduğu yanlış bilgiler, çarpık yorumlar, dogmalar, yalanlar ve ön yargılar ile birlikte kendi yanlış prensiplerini, dünya görüşünü ve yaşam felsefesini de ölçü alarak Kuran'ı taraflı bir biçimde değerlendirmek isteyen bir kimse, elbette ki ne Kuran'ı anlayabilir ne de ondan istifade edebilir. Tam aksine, Kuran böyle bir kimsenin sapkınlığının ve şaşkınlığının artmasına vesile olur. Kuran'ı anlayamadığı gibi, Kuran hakkında akılsız ve mantıksız itirazlar getirir, çarpık ve saçma yorumlar yapar. **"Oysa o (Kuran), zalimlere kayıplardan başkasını artırmaz"** (İsra Suresi, 82) ayetinde bildirildiği gibi Kuran'dan ve imandan uzaklaşır.

Bu tür akılsız kimselerin çeşitli Kuran ayetleri hakkında yaptıkları akılsızca yorumların ve bu ayetlerin gerçek anlam ve yorumlarını örnekleriyle birlikte ileriki bölümlerde inceleyeceğiz.

Müteşabih ayetlerle muhkem ayetleri karıştırmak

Kuran'daki hükümler, iman edenler tarafından rahatlıkla anlaşılabilecek ve uygulanabilecek biçimde açık ve sade bir üslupla anlatılmıştır. Bunlara muhkem ayetler adı verilir. Muhkem ayetler, Kuran'da bildirildiği üzere **"Kitabın**

anası" yani temelidir. Muhkem ayetler dışında Kuran'ın bir de müteşabih ayetleri vardır. Müteşabih ayetler, çeşitli teşbih ve benzetmeli anlatımlar içeren ayetlerdir. Müteşabih ayetler, Kuran hakkında bilgisi olmayan ya da art niyetli kişiler tarafından tamamen çarpıtılıp, olmadık manalarda yorumlanabilir. Bu durum Kuran'da şöyle açıklanır:

> **Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (Al-i İmran Suresi, 7)**

Müteşabih ayetlerin anlamları Allah Katındadır. Tarih boyunca Kuran'daki müteşabih ayetleri çeşitli çarpık amaçları ve beklentileri doğrultusunda yorumlayan sapkın kişiler, mezhep ve akımlar çıkmıştır. Bunun fitne olduğu ve ancak kalplerinde kayma olan yani doğru yoldan sapan, imandan çıkan kimselerin bu yola başvurdukları ayette bildirilmiştir. Ayrıca ayette, müteşabih ayetlerin yorumunu ancak Allah'ın bildiği de belirtilmiştir. Allah dilediğine bu ayetlerin yorumuyla ilgili ilmi verebilir. Ancak iman edenler kendilerine ilmi gelmeyen müteşabih ayetlerin tümüne inanırlar, kalplerinde eğrilik olanların ve fitne çıkaranların yaptıkları gibi ayetler hakkında sapkın yorumlar getirmeye tevessül etmezler.

Bediüzzaman Said Nursi'nin müteşabih ayet ve hadislerle ilgili açıklamaları

Bediüzzaman Said Nursi, ayetlerdeki müteşabih anlamları ağacın yerin altındaki görünmeyen köklerine benzetmekte ve bu açıklamaların sonsuz hikmet sahibi olan Rabbimiz'in insanlara büyük bir lütfu olduğunu söylemektedir:

> *Kuran'ın ayetlerinin içiçe girmiş daireler halinde genişleyen manaları vardır. Bunlar birbirini kesen değil, merkezleri aynı olan dairelerdir. Tıpkı durgun bir havuza atılan taşın etrafında gitgide genişleyen halkaların oluşması gibi. Asıl merkezi mana sarih (açık) mana olup, diğerleri genişleyen maksatlar durumundadır. Yahut onlar ağacın genişleyen halkaları gibidirler. Ağaç ne kadar geniş gövdeli olursa o kadar kıymetli olur. Bir ağaca dışarıdan baktığımızda onun gövdesini ve dallarını görürüz. Oysa derinde onun kalın kökleri, daha ötede binlerce kılcalları vardır. Kuran ayetlerinin de sathi (görünüşe göre), derinliği, kökleri ve kılcalları vardır. (Mektubat, 502)*

Bediüzzaman'ın da dediği gibi Kuran'daki ve hadislerdeki bu üstü kapalı anlatımlar çok farklı şekillerde açıklanabilir, İslam alimleri tarafından yorumlanabilir. Bediüzzaman Said Nursi'nin en çok önem verdiği konulardan birisi ayet ve hadislerdeki benzetmelerin insanlara türlü şekillerde açıklanmasıdır. Risale-i Nur'larda hem ayetler detaylı olarak tefsir edilir, hem de hadisler farklı şekillerde açıklanır. Hatta Said Nursi tek bir hadisi bazen 15-20 farklı şekilde tefsir eder. Bediüzzaman'ın şu sözleri müteşabih ilmi açısından önemlidir:

> *... Fakat hadisin Kuran gibi müteşâbihâtı (kapalı, birçok anlama gelen anlatımlar içeren ifadeler) var, ancak havas (ileri gelenler, seçkinler) onların manalarını bulabilir. (Mektubat, 513)*

> *Müteşâbihât dahi ince ve müşkil (zor, çekin) istiarelerin (eğretileme, bir kelimenin anlamını güçlendirmek için başka anlamda kullanma) bir kısmıdır. Zira müteşâbihât, ince hakikatlere sûretlerdir (varlığın görünen yönü). (İşaretü-l İcaz, 170)*

Bediüzzaman Said Nursi bu sözleriyle Kuran ayetlerinin ve hadislerin İslam alimleri tarafından farklı şekillerde yorumlanmasının ne kadar önemli ve gerekli bir görev olduğuna dikkat çekmektedir. Bediüzzaman Risale-i Nur'larda müteşabih ayet ve hadislerin anlaşılması konusunda İslam alimlerine çok önemli görevler düştüğüne sık sık dikkat çekmektedir. Bediüzzaman Mektubat'ta yer alan aşağıdaki sözünde, Kuran ayetlerinin içiçe girmiş, katmanlı anlamları olduğunu söylemekte ve bu ifadelerin İslam alimleri, müfessirler ve arif kimseler tarafından açıklanması gerektiğini ifade etmektedir:

Kuran-ı Hakimin cümleleri birer manaya muhasır (kuşatan, saran) değil. Belki nev'i beşerin umum tabakalarına (çeşitli insan sınıflarının tümüne) hitap olduğu için her tabakaya karşı birer manayı tazammun eden (kapsayan, içeren) bir külli (bütün) hükmündedir. Beyan olunan (açıklanan) mânâlar, o küllî kaidenin cüz'iyatları (bir bütünün parçaları) hükmündedirler. Her bir müfessir, her bir ârif, o küllîden bir cüz'ü zikrediyor. Ya keşfine, ya deliline, veyahut meşrebine (feyz alınan yol) istinad edip (dayanıp), bir mânâyı tercih ediyor... Bunlar umumen murad ve maksud (niyet edilen, istenen) olabilir ve onun hakikî ve mecazî mânâlarıdır. (Mektubat, 315)

Bediüzzaman'ın da ifade ettiği gibi kapalı anlamda olan ayet ve hadisler İslam alimlerinin ve diğer ilim sahibi kişilerin yorumuyla yeni bir hayat bulmakta, ancak her bir anlam bir bütünün parçaları olarak kabul görmektedir.

Bediüzzaman Said Nursi bir sözünde Kuran ayetlerinde geleceğe ve bilimsel gelişmelere dair birçok işaretler de bulunduğunu söylüyor. Rabbimizin bu işaretleri kapalı şekilde verdiğini, ancak İslam alimlerinin yorumlarıyla tam olarak açıklanabileceğini ifade ediyor:

Kuran'ın bu kabil ifadeleri kullanmasındaki hikmeti anladım. Fakat insanları tevhide irşad gayesi güderken, kâinattaki gerçeklere de işaret etmesi gerekmez miydi? Kuran ehl-i tahkiki (alimler) hakikate ulaştırmak için, karine (işaret) ve emareler (belirtiler) koymuştur. Meselâ dünyanın döndüğünü açıkça bildirmemekle beraber, başka âyetlerde küre şeklinde olup, döndüğüne dair işaretler yerleştirmiştir.

... Elfaz-ı Kur'âniye (Kuran'ın sözleri) öyle bir tarzda vazedilmiştir ki, her bir kelamın, her bir kelimenin, her bir harfin ve hatta bazen bir sûkununun çok vücuhu (yüzü) bulunuyor. Her bir muhatabına ayrı bir kapıdan hissesini verir. (Sözler, 355)

Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi Kuran ayetlerinde yer alan bilimsel mucizelerin büyük bir bölümü kapalı anlatımlarla tarif edilmektedir. Bu mucizelerin yorumlanması ise İslam alimleri tarafından yapılmakta, böylece ancak günümüzde ortaya çıkan birçok bilimsel gelişmenin günümüzden 1400 yıl önce Kuran'da yer aldığı anlaşılmaktadır.

Elmalılı Hamdi Yazır'ın müteşabih ayet ve hadislerle ilgili açıklamaları

Büyük İslam alimi ve müfessir Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır da yazılarında müteşabih ayetlerin yorumlanmaları üzerinde çok fazla durmaktadır. Müteşabih ifadelerin ne kadar çok anlamlar içerdiğini, bir konuyu anlatmada ne kadar önemli ve değerli olduklarını bir sözünde şöyle anlatmaktadır:

Müteşabih, mühmel (bakılmamış) bir şey, anlamsız bir söz değildir. Aksine çok sayıda manalar ihtiva ettiği (içerdiği) için asıl maksadı ayırt etmemiz mümkün olmadığı için bazılarına mübhem (belirsiz) gelmektedir. Müteşabih aslında, beyan nevilerinin (farklı açıklamaların) bir çoğunu kendinde toplayan bir ifadedir. Hakiki ve mecazi mana, sarih ve kinaye, temsil (örnek) ve tahkik (soruşturma), zahir ve hafi (gizli) gibi neviler bunlar arasındadır... Bilindiği üzere bazen anlatımda ibham (belirsizlik), belagatın en değerli tezahürlerinden (görünüşlerinden) sayılır. Her kişi, her söze muhatab olamadığı gibi beşeriyet de umumiyetle, ilmi-i ilahinin külliyetini (Allah'ın ilminin tamamını) anlamaya güç yetiremez. (M. Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul, 1935, 1,48)

Kuran'ı yorumlamayı bilmemek

Kuran insanlar için gereken her türlü bilgiyi içinde barındıran mucizevi bir kitaptır. Bu da Kuran'daki sonsuz ilahi hikmetten kaynaklanır. Belirli sayıdaki ayetlerin içine sınırsız bir ilim, üstün bir hikmetle yerleştirilmiştir. Ayetler kendi içlerinde zahiri, batını, iç içe geçmiş ve katlanmış pek çok anlam içerdikleri gibi ayetlerin birbirleri arasındaki

bağlantılardan da sayısız anlamlar çıkar. Kimi zaman tek bir ayetin açıklaması bile müstakil bir kitap konusu olabilir. Bu sebeple, Kuran'ı yorumlamak için herşeyden önce Kuran'ın geneline hakim olmak şarttır.

Ayetleri doğru yorumlayabilmek, asıl manayı anlayabilmek için, Kuran'ın geneline hakim olmanın yanı sıra, İslam alimlerinin bu konuda izledikleri yolları da bilmek gereklidir. Bu yolların en önemlilerinden biri, bir ayeti Kuran'da bulunduğu yere göre değerlendirmektir. Kuran'da çoğu zaman bir ayetin anlamı o ayetin içinde geçtiği konu bütünlüğünden anlaşılır. Ayetin gelişi ve devamındaki ayetler o ayetteki anlamın net olarak anlaşılmasını sağlar. Bu durum İslami literatürde, ayetin "siyak ve sibakı" yani "gelişi ve gidişi" olarak adlandırılır. Bu nedenle, pek çok ayeti bulunduğu yerden ayırarak, başını sonunu dikkate almadan, yalnızca içinde geçen kelimelere göre yorumlamaya kalkmak çok yanlış anlamlar çıkmasına sebep olabilir.

Pek çok dönemde, bazen cehalet sonucu bazen de maksatlı olarak, ayetlerin bu şekilde hatalı tefsir edilmesi, Kuran'ın yanlış anlaşılmasına ve Kuran hakkında art niyetli çevreler tarafından çeşitli iftiralar atılmasına yol açmıştır.

Bir diğer önemli yol da ayetlerde geçen kelimelerin anlamlarını yine ayetleri esas alarak anlamaya çalışmaktır. Pek çok kelime Kuran'da özel anlamlarda kullanılır. Kuran'ın belli bir yerinde kullanılan bir tabirin hangi anlamda kullanıldığı çoğu zaman o tabirin Kuran'ın başka bir yerinde kullanılma şeklinden anlaşılır. Kimi zaman bir kelimenin birden fazla anlamı olabilir. Böyle bir kelimenin, yer aldığı ayette hangi anlamda kullanıldığı, o kelimenin Kuran'ın başka yerlerinde hangi anlamda kullanılmış olduğundan anlaşılır. Yoksa sözlüğü açıp Kuran'da gördüğü her kelimeyi ilk manasıyla ele almak çok yanlış, hatta bazen tam tersi anlam ve yorumlar çıkarmaya sebep olabilir. Bundan da anlaşıldığı gibi, Kuran kendi kendini açıklayan bir kitaptır. Bir ayetin tefsiri, açıklaması bazen bir başka ayetin veya birkaç ayetin anlamında saklı olabilir.

Ayetleri doğru yorumlamanın önemli şartlarından biri de Kuran'ın ruhunu kavramış olmaktır. Kuran'ın ruhunu kavrayabilmek için de Kuran'ın geneline hakim olmak gereklidir. Allah'ın sonsuz merhamet, şefkat ve adaletinin Kuran'ın pek çok ayetindeki tecellisi (yansıması) görülüp anlaşılmalı ve Kuran'ın geneli bu bakış açısına göre değerlendirilmelidir.

Son derece önemli olan bir konu da, Müslümanların kendi yorum ve değerlendirmelerine göre Kuran'dan hüküm çıkarmamalarıdır. Salih bir Müslüman bu konuda büyük İslam alimlerinin yorumlarına tabi olmalı, onların ilmihallerde yaptıkları açıklamalara göre hareket etmelidir.

Kuran ilahi bir Kitap olduğu için elbette diğer kitaplara benzemez ve onlarla kıyaslanamaz da. Kuran'ın kendine has özel bir üslubu vardır. Kuran'ı -özelikle de Kuran'ın müteşabih ayetlerini- doğru ve gereği gibi yorumlayabilmek için aynı zamanda Kuran'ın genel üslubunu, temel ruhunu hakkıyla kavramış olmak gereklidir. Kuran'ın ruhuna uygun bir bakış açısına sahip olmak Allah'ın Kuran'la bildirdiği çeşitli ilimleri gereği gibi anlayabilmek için önemli bir şarttır.

Arapça bilmemek

Allah, Kuran'ı Arapça bir kitap olarak indirdiğini bildirir. Elbette Türkçe ve diğer yabancı dillere yapılan çevirileri de Kuran'ın ayetlerini anlamak, Allah'ı tanımak, imani esasları, ibadetlerin temel hususlarını öğrenmek, öğüt alıp tefekkür etmek için gereklidir. Ancak bu diller, hiçbir zaman Kuran'ın aslı ile birebir aynı olmaz. Kelime kelime yapılan bir Kuran çevirisinde dahi pek çok eksiklik ve anlam kaybı olması kaçınılmazdır. Çünkü Arapçadaki pek çok kelimenin, dilbilgisi açısından cümle yapısının başka bir dile birebir çevirisini yapmak mümkün değildir. Dolayısıyla, "meal" adı verilen Kuran tercümeleri orijinal ayetlerin tam anlamlarını karşılayamaz ancak yakın ve genel bir anlam aktarılmasına yardımcı olurlar.

Bu nedenlerden dolayı, Kuran'da yer alan pek çok hikmetin anlaşılması ancak onun orjinal dilinde incelenmesiyle mümkündür. Dolayısıyla Kuran'ın her ayetini, herhangi bir dildeki mealindeki karşılığına bakarak yorumlamak her zaman isabetli sonuç vermeyeceği gibi, çarpık yorumlamalara da sebep olabilir. Meallerde tek ya da yakın anlamları kullanılan kelimelerin Arapçadaki orjinal ve farklı anlamlarını bilmemek, o ayeti gereği gibi anlayamamaya ya da bütünüyle yanlış ve zıt anlamlar çıkarmaya yol açabilir.

Az önce de bahsettiğimiz gibi, Kuran'ın yabancı bir dile tam anlamıyla her ayetinin birebir, kelime kelime çevrilmesi teknik olarak mümkün değildir. Fakat ayetlerin açıklamaları, tefsirleri, yorumlamaları elbette yabancı bir dilde olabilir ve bu açıklamalardan Kuran'ı anlamak, ayetlerin yorumlarını öğrenmek mümkündür. Bunun için Müslümanların başvuracağı kaynak, büyük İslam alimleri tarafından hazırlanmış olan mealler ve tefsirlerdir.

Arapça dünyanın en köklü ve zengin dillerinden biridir. Çok üstün bir anlatım tekniği ve kelime dağarcığı vardır. Ancak bu durumu çarpıtarak, Kuran'ı Araplara indirilmiş bir kitap, Arapları seçilmiş bir kavim olarak göstermeye çalışmak da Kuran ahlakına aykırı bir yorum olacaktır. Çünkü daha en başta Kuran'da, insanların üstünlüklerinin ancak Allah korkusu ve Allah'a yakınlık yani takva ile ölçülebileceği, bunlardan başka hiçbir ölçünün geçerliği olmadığı belirtilir. Ayrıca Kuran'ın "**tüm alemlere bir zikir**" olarak indirildiği Sad Suresi'nin 87. ayetinde haber verilir. Bu tür yorumlar çeşitli zamanlarda kendi akıllarınca Kuran'a ve İslam'a zarar vermek isteyenler tarafından cahil kitleleri etkilemek amacıyla kullanılır. Elbette bu beyhude bir çabadır. Ayrıca bu tür safsataların ne derece asılsız ve art niyetli olduğunu anlamak için Kuran'ı okumak yeterlidir.

Allah Katından bir akıl ve anlayış verilmemesi

Kuran'ın anlaşılması için Allah Katından özel bir akıl, anlayış ve kavrayış verilmiş olması gerektiği, Allah'ın Kuran ayetlerinde bildirdiği bir gerçektir. Kuran'ın tümünü bilmek, doğru yorumlayabilmek ve Arapça bilgisine sahip olmak Kuran'ı anlamada gereken özelliklerdir. Fakat tüm bu özelliklere sahip olmakla birlikte Yüce Allah'ın anlayış vermemesi, kişinin Kuran'dan hiçbir nasibi olmamasına neden olur. Bu nedenle yalnızca teknik birtakım özelliklere sahip olmak Kuran'ı gereği gibi anlayıp yorumlamada yeterli değildir. Tarih, görünürde pek çok ilmi vasfa sahip oldukları halde Kuran'ı sapkın bir biçimde yorumlayıp dalalete düşenlerin örnekleriyle doludur. Pek çok sapkın akımın ve mezhebin kurucuları bu tür alim gibi görünen fakat Allah Katından bir akıl ve anlayış verilmemiş kimselerdir. Bunlar hem kendilerinin hem de kendilerine tabi olan cahil ve akılsız kitlelerin İslam'dan uzaklaşmalarına sebep olmuşlardır.

Nitekim Peygamberimiz (sav) zamanında, Kuran'ı anlayamayıp inkar eden Mekke müşriklerinin durumu, Kuran'ı anlamak için yalnızca Arapça bilmenin yeterli olmadığının da somut bir göstergesidir.

Allah Katından bir anlayış verilmesinin en önemli şartlarından biri Allah korkusu ve samimiyettir. Heva ve hevese tabi olmak ise bu anlayışın kazanılmasını engeller. Bu nedenle, Kuran'a olumsuz bir ruh haliyle, Allah'ın beğenmediği bir niyet ve bakış açısıyla yaklaşılması Kuran'ı yanlış anlamaya ve yorumlamaya yol açar. Heva ve hevesine uymak kişinin aklının kapanmasına yol açacağı için, böyle bir kişinin Kuran'ın sırlarını, inceliklerini, derinliklerini kavraması düşünülemez. Heva ve hevesine tabi olan kişi akletme kabiliyetine sahip olmadığı için ayetleri kaba ve yüzeysel bir bakış açısıyla yorumlar, Kuran'daki ilahi hikmetleri göremez.

Ayrıca hevasına uyan kişi Kuran'ı da kendi nefsinin isteklerine ve çıkarlarına uygun biçimde yorumlamak isteyeceğinden, ayetlerde Allah'ın bildirdiği anlamları görebilmesi mümkün olmaz. Hevasına uyan kişinin aklını kullanamadığı ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

> **Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın? Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşağı) dırlar. (Furkan Suresi, 43-44)**

Böyle kişiler Kuran'ı anlayamadıkları gibi, normal akla sahip insanların kolaylıkla kavrayabilecekleri konuları dahi anlamakta güçlük çekerler. Ayetlerle ayetler, ayetlerle olaylar arasındaki bağlantıları kuramazlar. Sonuçta da kendi akılsızlıkları sebebiyle ayetleri kendilerince çelişkili sanırlar. Akılları o derece kapanmıştır ki bu bakımdan hayvanlardan dahi aşağı konuma gelirler.

Düşünmemek

Kuran'ı doğru anlamak ve yorumlamak için iyiden iyiye düşünmek gerektiği Kuran'da bildirilmiştir. Sınırsız bir ilim hazinesi olan Kuran'ı yüzeysel bir gözle, düşünmeden herhangi bir kitap gibi okumak Kuran'dan gereği gibi istifade edilmesini önleyecektir. Yüce Allah Kuran'da insanları sürekli olarak akıllarını kullanmaya, düşünmeye davet eder. Düşünmek, aklını kullanmak, Kuran'ın anlamlarını, inceliklerini, sırlarını ve hikmetlerini görmeye gayret etmek Kuran'ı hakkıyla anlayabilmek için gereklidir. Allah Kuran'da, insana kendi nefsini, yaratılış amacını, dünyanın gerçek mahiyetini, insanın etrafında olup biten olayların hikmetini ve bunun gibi insanın kendisi ve çevresi ile ilgili pek çok konuyu açıklar. Dolayısıyla insanın kendi nefsi, çevresi ve yaşadığı olayları Kuran ayetlerinin ışığında değerlendirerek bu olaylardaki hikmetleri görerek ve bunlar hakkında derin derin düşünerek Kuran'ı anlamaya çalışması gerekir. Ayetlerde Kuran'ın düşünenler için açıklandığı bildirilmektedir:

> **Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (Enam Suresi, 126)**
>
> **… Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (Yunus Suresi, 24)**

Ayetler düşünen insanlar için açıklandığına göre, düşünmeyen kimseler ayetlerdeki anlamı kavrayamazlar, dolayısıyla düşünmeyen kimseler Kuran'ı anlayamazlar.

Gerçekte insanın kendi içinde ve kendi dışında yaşadığı her olayda alması gereken pek çok ibret vardır. Allah Kuran'ı, insanın bunları nasıl yorumlaması ve yorumladıktan sonra ne şekilde davranması gerektiğini gösteren bir rehber olarak indirmiştir. Yani Kuran insanın yaşadığı her anı açıklayan ve düzenleyen bir yol göstericidir. İnsanın her anını kuşatan ve sonsuz ilim ve hikmet sahibi Allah'ın gönderdiği bu mübarek Kitabı gereği gibi anlamak da elbette Kuran'ı Allah'ın şanına yakışır bir biçimde düşünerek ve aklederek okumakla olur. Nitekim, **"(Bu Kur'an) ayetlerini iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır"** (Sad Suresi, 29) ayetiyle de Kuran'ın ciddi bir biçimde üzerinde düşünülmesi ve öğüt alınması gereken bir Kitap olduğu haber verilmektedir. Kuran'ı gereği gibi düşünmenin önemi bir başka ayette de şöyle vurgulanır:

> **Onlar, yine de o sözü (Kuran'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi? (Müminun Suresi, 68)**

Kuran'ı alemlerin Rabbi olan Allah indirmiştir. Bu nedenle sınırsız ve üstün bir ilim içerir. Kuran'daki ilim, Allah'ın sıfatlarından yaratılışın hikmetlerine, insan ruhunun inceliklerinden dünyanın, evrenin ve ahiretin gerçeklerine ve sırlarına kadar sayısız konuyu kapsar. Dolayısıyla son derece sade ve özlü bir anlatım içinde yer alan bu bilgileri kavramak da ancak derin bir düşünme, açık bir şuur, keskin bir dikkat, samimi bir kalp ve temiz bir vicdan ile olur.

Kibir ve büyüklenme

Kişinin kibirli olması da Kuran'ı anlaması karşısında çok büyük bir engeldir. Çünkü kibirli bir insan kendini herkesten üstün gördüğü için, Kuran'a gereken tevazu ve kulluk bilinci içinde yaklaşamaz. Kuran'da kendisine kulluğunu, acizliğini, sahip olduğu herşeyi ve her özelliği Allah'ın verdiğini hatırlatan ayetleri görmeye tahammül edemez. Öğüt almaya, Allah'ın emirlerine karşı boyun eğmeye, yasaklarına itaat etmeye, teslimiyetli davranmaya yanaşamaz. Bunları kibirine ve gururuna yediremez. Tüm bunlardan ötürü de Kuran'ı, kibir ve gurur üzerine kurulu şahsiyeti için bir engel olarak görür. Onu yalanlayabilmek için var gücüyle mücadele eder, ayetler hakkında alabildiğine tartışır durur. Büyüklenenlerin ayetleri anlayamayacakları Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

> **Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (Araf Suresi, 146)**

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdiklerini unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde, kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (Kehf Suresi, 57)

Kibirli bir insan, kendi aklını, kültürünü, bilgisini herkesten üstün görür. Bu nedenle sahip olduğu akademik kariyer, kültür, bilgi gibi özellikler, söz konusu kişinin Kuran'dan iyice uzaklaşmasına sebep olur. Bilim adamı veya aydın bir insan olarak görünüp de Kuran hakkında akılsızca iddialar ortaya atanların bu durumu da, kibirin, her kim olursa olsun Kuran'ı anlamaktan alıkoyduğunu gösteren canlı bir örnektir. Bu tür kişilerin durumu ayetlerde şöyle tarif edilmektedir:

Şüphesiz, kendilerine gelmiş bulunan hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın ayetleri konusunda mücadele edenlere gelince; onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteğin)den başkası yoktur. Artık sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işiten, hakkıyla görendir. (Mümin Suresi, 56)

Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir, sonra müstekbirce (inatla büyüklük taslayarak) sanki işitmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azabla müjdele. (Casiye Suresi, 8)

Tüm bu ayetlerden, Kuran'ı doğru anlayabilmek için büyüklenmeyen, mütevazi, Allah'a karşı tam teslim olmuş, boyun eğen, Yüce Allah'ın sonsuz kudreti karşısında bir "hiç" olduğunun bilincinde bir yapıya sahip olmak gerektiği anlaşılmaktadır.

Kuran'ı, Kuran'a ve Sünnete uygun olmayan hurafe ve bidatlarla yorumlamaya kalkmak

İnsanların düştüğü en büyük hatalardan biri, kulaktan dolma, babadan dededen duyma, Kuran'da ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetinde hiç yeri olmayan, din adına uydurulmuş birtakım uydurma sözler, bidatlar ve hurafelerle Kuran'ı yorumlamaya kalkmaktır. Bu tarz insanlar gerçekte Kuran'a değil, batıl inanışlara uyarlar, Kuran'ı da bu çarpık inanışlarına, kendi akıllarınca uydurmaya çalışırlar. Bu kimselerin çarpık mantıkları Kuran'da şöyle tarif edilmiştir:

"Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız derler. Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler?" (Bakara Suresi, 170)

Toplumun bazı kesimlerinde rastlanan bu yanlış yorumlama, Kuran'da bildirilen ahlaktan tamamen farklı ve zıt bir ahlak ortaya koyar. Kimi zaman İslam adına ortaya atılan bu modelin Peygamberimiz (sav)'in uyguladığı, Kuran'da bildirilen din, ahlak anlayışı ve yaşam biçimiyle hiçbir ilgisi yoktur.

Bu yapıdaki insanların yorumlarında Kuran'la hiçbir biçimde bağdaşmayan, Peygamberimiz (sav)'in sünnetinde yeri olmayan, Kuran'a tamamen aykırı fikirler, yorumlar, hükümler ve uygulamalar güya Kuran kaynaklıymış gibi gösterilmeye çalışılır. Ancak bu asılsız iddialara hiçbir mantıklı açıklama getirilemez. Yapılmaya çalışılan bazı zorlama izahların da ne kadar mantıksız ve gülünç olduğunu akıl ve şuur sahibi olan herkes rahatlıkla görür.

Bilgisizce yapılmış yorumlarla insanları saptırmaya çalışan, Yüce Rabbimiz Allah'ın ayetlerini kavrama yeteneğinden uzak insanların durumu Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (Rum Suresi, 6-7)

Kuran'ın bilimsel ayetlerini kavrayamamak

Kuran'da pek çok bilimsel gerçeğe açık ya da dolaylı olarak işaret edilir. Evrenin meydana gelişinden insanın yaratılış aşamalarına, yağmurun oluşumundan kıtaların hareketine kadar birçok konudan Kuran'da, Allah'ın yaratmasındaki üstünlüğün ve eşsizliğin örneği olarak bahsedilir. Ancak Kuran elbette bir bilim kitabı değildir. Kuran'da çoğu zaman açık ve net bir üslupla bahsedilen bilimsel konular zaman zaman da benzetmeler, işaretler, örtülü anlatımlarla ele alınır. Bilimsel konular ve gelişmeleri hakkında fazla bilgisi ve alt yapısı olmayan, ince bir kavrayıştan uzak bazı ön yargılı kimseler ise bu tür ayetlerin hikmetini kavrayamadıklarından kendilerince Kuran'a birtakım itirazlar getirirler.

Oysa bugün 21. yüzyıl insanı, Kuran'da dikkat çekilen birçok bilimsel gerçeğin, en son teknolojinin gözlem, deney ve verileriyle mucizevi bir biçimde doğrulandığına şahit olmuştur. Öyle ki geçersizlikleri daha son iki asırda anlaşılan hurafeler yüzlerce yıldır bilim dünyasına hakim iken, Kuran'da, 1400 yıl öncesinden günümüzde tespit edilmiş ve kanıtlanmış bilimsel gerçeklere dikkat çekilmişti.

Büyük Patlama, evrenin genişlemesi, zamanın göreceli oluşu, kıtaların hareket etmesi vs. gibi pek çok bilimsel konu, daha Kuran'ın indirildiği 1400 yıl öncesinden haber verilmiştir. (Detaylı bilgi için bkz. Kuran Mucizeleri, Harun Yahya) Bu bilimsel ayetlerin sırrı yüzyıllar boyu bunları okuyan Müslümanlar için gizli kalmıştır. Fakat Müslümanlar Kuran'ın Allah'tan gelen bir hak olduğuna hiçbir kuşkuya kapılmadan inandıkları için henüz açıklamasını bilmedikleri bu ayetlerin de hak olduğuna ve pek çok sır ve hikmet içerdiğine iman etmişlerdir. Yani aklını kullanan ve derin düşünme yeteneğine sahip olan insanlar için her ayet, Allah'ın sonsuz ilminin bir parçasıdır. Yalnızca henüz sırrı açılmamış, yorumu insanlara bildirilmemiştir. Bu tür ayetler müminler için bir şevk ve heyecan kaynağı olur. Allah'ın sonsuz ilmiyle herşeyi kuşatıp sardığını hissetmelerini sağlar.

Mevcut bilim ve teknoloji düzeyiyle henüz açıklanmamış ayetleri itiraz konusu yapmak ise art niyetli kimselerin bir özelliğidir. Kuran'da bu kişilerden şöyle söz edilir:

> **Nihayet geldikleri zaman, (Allah) der ki: "Siz benim ayetlerimi, bilgi bakımından kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?" (Neml Suresi, 84)**

Kuran'a ön yargı ile yaklaşan böyle bir kimsenin, amacı zaten kendince Kuran'da çelişki aramak olduğundan, o anda aklının ermediği, bilgisinin yetmediği herhangi bir ayeti, kendi düşük akıllarınca Kuran'ın açmazı zanneder. Oysa Kuran'da, indirildiğinden beri yüzlerce yıldır anlamı gizlenmiş ve ancak günümüzde anlaşılmış bilimsel ayetler olduğu gibi, daha ileriki tarihlerde anlaşılacak, bugün henüz anlamı açığa çıkmamış bilimsel ayetler de olabilir. Örneğin Kuran'da madde nakli ve koku nakli olabileceğine işaret edilmektedir. Bugünün teknolojisiyle henüz mümkün olmasa da bu iki konu, bilim-kurgunun gündeminde, geleceğin teknolojisi olarak çoktan yerini almıştır. Bunlarla ilgili Kuran'daki ayetler şöyledir:

<u>- Hz. Süleyman'ın yanındaki ilim sahibi bir şahsın Sebe Melikesi Belkıs'ın tahtını yüzlerce kilometre uzaktaki sarayından bir anda getirmesi:</u>

> **(Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuşlar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi.**
>
> **Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi.**
>
> **Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse, artık o kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olandır. (Neml Suresi, 38-40)**

- Hz. Yakup'un oğlu Hz. Yusuf'un kokusunu yine kilometrelerce uzaktan duyması:

Kafile (Mısır'dan) ayrılmaya başladığı zaman, babaları dedi ki: "Eğer beni bunamış saymıyorsanız, inanın Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum." (Yusuf Suresi, 94)

Kıyamete kadar geçerli olacak, tüm zamanları kapsayan üstün bir ilmin saklı bulunduğu Kuran'ın bazı ayetlerinin işaret ettiği manaları bugünün bilim düzeyiyle anlayamamak son derece doğaldır. Günümüzün bilim ve teknolojisi henüz yeterli seviyeye gelmemiştir, bilim geliştikçe Kuran ayetlerindeki bilimsel gerçeklere işaret eden "katlanmış manalar" daha da iyi anlaşılmaktadır.

İçinde yaşadığı düzenin yanlış ölçülerine göre Kuran'ı yorumlamak

Bir kısım insanlar da içinde yaşadıkları zaman ve toplumun şartlarını kendilerine ölçü alır ve çoğunluğun kabul edip uyguladığı kuralları mutlak doğrular sanarak Kuran'ı değerlendirmeye kalkarlar. Bu tür kimseler Kuran'a itiraz getirmeye kalkışanların bilgi, anlayış ve kültürel seviye bakımından en alt, ancak en kalabalık kesimini oluşturur.

Bunlara, her türlü meslek grubunda ve sosyal çevrede rastlamak mümkündür. Fazla düşünmeyen, herhangi bir dünya görüşü olmayan, gününü gün etmeye ya da hayatını kazanmaya çalışan geniş bir kesimi oluştururlar. Küçük hesaplar, basit zevkler ve çıkarlar peşinde koştuklarından, kendi düşük akıllarınca, Kuran'ı çıkar ve zevklerini engelleyecek, sözde keyiflerini kaçıracak, sözde özgürlüklerini kısıtlayacak, basit yaşam ve beklentilerini değiştirecek, alışılmış kurulu düzenlerini bozacak zannederler ve ilkel mantıklarla Allah'ın ayetlerine karşı çıkmaya çalışırlar.

Bu kesimin mensupları Kuran ya da din hakkında, genellikle kendileri düşünüp bulmadıkları fakat sağdan soldan duyup benimsedikleri klasik akıl dışı kalıpları öne sürerler. Çoğunlukla, "21. yüzyılda…", "bu devirde…", "uzay çağında…", "batıda…" vs. gibi kalıplarla başlayan cümleler kurarak Kuran hakkında akılsız ve cahilce yorumlar yaparlar.

Günümüzün hayat şartları ile Kuran'da bildirilen yaşam modelinin uyuşmadığını öne sürerek Kuran'ın hükümleri hakkında gerçek dışı çarpık yorumlar yaparlar. Örneğin, günlük yaşam temposuyla oruç tutmanın, günümüz ekonomi anlayışıyla faizin haram olmasının, modern kadın-erkek ilişkileri ile zinanın yasaklanmasının bağdaşmadığı gibi akıl ve mantık dışı iddialar öne sürerek Kuran'ın hükümlerini kendilerince eleştirmeye kalkarlar.

Kuran'da belirtilen ibadetler, hükümler, yasaklar hakkında cahilce ve yüzeysel mantıklar kullanırlar. Hikmetlerini anlamadıkları hükümler, anlamlarını kavramadıkları ayetler hakkında akılsızca tartışmalar açar ve hiçbir tutarlı mantık içermeyen iddialarını ısrarlı biçimde savunurlar.

"Hayatın gerçekleri" adını koydukları toplum genelinin yaşam tarzı ve dünya görüşünü mutlak doğru kabul eder ve bunları ölçü alarak kendilerince Kuran'da hata veya eksik aramaya kalkışırlar. Oysa ölçü aldıkları bu kavramların ne bilimsel ne de mantıksal hiçbir değeri yoktur. Mutlak doğrular, hayatın gerçekleri, asrın gerekleri zannettikleri kavramlar, topluluk psikolojisiyle birbirlerini avuttukları, kendi kendilerini kandırdıkları içi boş kuruntulardır.

Bütün gücünü çoğunluk olmaktan alan, çoğunluğa uymakla doğru yolda olduğunu sanan bu bilinçsiz kesimin gerçekte ne kadar sapkın bir yolda olduğu Kuran'da bize haber verilmektedir:

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (Enam Suresi, 116)

KURAN'I YANLIŞ YORUMLAMA ÖRNEKLERİ

Cennette şarap içilmesiyle ilgili ayetleri yanlış anlama

Bir kısım akılsızların Kuran'da, güya çelişki olarak göstermeye çalıştıkları konulardan biri, şarabın dünyada haram kılındığı halde neden cennette bir ikram olarak sunulduğudur. Konuyla ilgili ayet ise şöyledir:

> **Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (Muhammed Suresi, 15)**

Daha önceki bölümlerde de bahsettiğimiz gibi, bu tür bir anlayış eksikliği Kuran'ın geneline hakim olmamak, akledememek, art niyetli ve ön yargılı bir bakışa sahip olmaktan kaynaklanmaktadır. Şimdi böyle akılsızca bir iddianın niçin mantıksız ve geçersiz olduğunu birkaç yönden inceleyelim:

Birincisi, cennette ikram edilen şarapla dünyadaki şarabın farklı özelliklere sahip olduğunu aşağıdaki ayetlerden anlıyoruz:

> **Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. (Vakıa Suresi, 18-19)**

Görüldüğü gibi, cennette sunulan içki dünyadaki şarabın olumsuz etki ve özelliklerinden arındırılmış bir içki türüdür. Ayette belirtildiği gibi ne baş ağrısı verir ne de aklı çeler. Yani keyif ve lezzet verici olmasına rağmen sarhoş edici ve rahatsızlık verici bir niteliği yoktur. Bu özelliklere sahip bir şarabın da cennet nimetlerinden bir nimet olmasında en ufak bir çelişki yoktur.

Dünyadaki içki pek çok yönden Kuran'da kötülenmiş, olumsuzlukları belirtilmiş zararlı bir içkidir. İçkinin zarar ve kötülüklerini anlatan ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (Maide Suresi, 90-91)**

> **Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." (Bakara Suresi, 219)**

Elbette ki bu dünyada haram kılınan içkinin Kuran'da kınanmış kötü özelliklerinin cennetteki içkilerde bulunması düşünülemez. Nitekim Allah bir başka ayetinde de cennet içkisini tarif ederken bu içkinin dünyadaki içkinin kötü özelliklerine sahip olmadığını bir kez daha vurgulamaktadır:

> **Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır. Bembeyaz; içenlere lezzet (veren bir içki). Onda ne bir gaile vardır, ne de kendilerinden geçip, akılları çelinir. (Saffat Suresi, 45-47)**

Allah'ın bildirdiği bu konuyu kendince çelişkili gören bir kimsenin anlayışından şüpheye düşülmesi kaçınılmazdır. Cehalet ve sapkın bir amaçla Kuran'a yaklaşan bir kimsenin aklının bu derece kapanması, en açık konuları dahi anlayamayacak bir acizliğe düşmesi de Kuran'ın mucizelerindendir. Allah bir ayetinde akledemeyenlerin düştüğü bu durumu şöyle tarif eder:

> **Allah'ın izni olmaksızın hiç kimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar. (Yunus Suresi, 100)**

İkincisi, Kuran'ın Arapçasında, bildiğimiz şarap ve her türlü alkollü içki anlamına gelen "hamr" sözcüğünün cennet içkisi anlamında kullanıldığı tek ayet önceki sayfalarda yer verdiğimiz Muhammed Suresi'nin 15. ayetidir. Bunun dışında, cennetteki içecekler için kullanılan "şarap" kelimesi Arapçada herhangi bir içecek anlamına gelir. Türkçede şarap kelimesi bildiğimiz alkollü içki için kullanılsa da gerçekte Arapçada içmek anlamına gelen "şerebe" kökünden türemiştir ve her türlü alkolsüz içecek için kullanılabilir. Buradan da cennet içkisinin farklı bir içki olduğu anlaşılmaktadır. Yani Kuran'daki cennet ayetlerinde geçen "şarap" kelimesinin Türkçede kullandığımız şarapla bir ilgisi yoktur. Bu kelimenin geçtiği ve içecek anlamında kullanıldığı ayetlerden bazıları şöyledir:

> **İçinde yaslanıp-dayanmışlardır; orda birçok meyve ve şarap istemektedirler. (Sad Suresi, 51)**

> **Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (İnsan Suresi, 21)**

Şarap konusuyla ilgili bir başka yanlış yorumlama

Nahl Suresi'nin 67. ayetinde Allah; **"Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz…"** buyurmaktadır.

Akledemeyen bazı cahil kişiler burada kendilerince şarabın övüldüğünü, haram olan bir şeyin övülmesinin de çelişkili olduğunu söylerler. Herşeyden önce, dikkatli bakıldığında ayette şarabın övülmesi gibi bir durum yoktur. Ayette övülen kısım hurmaların ve üzümlerin bizzat kendilerinin güzel rızıklar olduklarıdır. Ayetin birinci bölümünde bahsedilen ise insanların bunlardan elde ettikleri sarhoşluk verici içkidir ki zaten Kuran'ın pek çok yerinde bu içkinin zararları sayılmış ve kötülenmiştir. Ayetten şarap içmeye, sarhoş olmaya bir teşvik, bir övgü olduğunu çıkarmak da ortada kasıtlı bir yaklaşım ya da önemli bir anlayış ve muhakeme bozukluğu olduğunu göstermektedir.

Bu ayette önemli bir gerçeğe dikkat çekilmektedir: Allah'ın rızık olarak verdiği bir nimet, istendiğinde olumlu ve faydalı bir yönde değerlendirilebilir, istenildiğinde de suistimal edilerek zararlı işlerde kullanılabilir. Yani aynı nimet, amaca göre güzellik ya da kötülük haline getirilebilir, helal ya da haram yönde kullanılabilir. Burada da imtihan dünyasının bu temel gerçeği üzüm ve şaraptaki tezat örneğiyle bildirilmektedir. Allah'ın nimet olarak yarattığı üzüm, sağlık açısından ne kadar faydalı, besleyici, lezzetli bir ürünse, bundan o derece zararlı, insan vücudu üzerinde kalıcı ve olumsuz etkileri olan şarap da üretilebilir. Aynı gerçek mal, para, güzellik, zeka, makam, mevki, güç, iktidar gibi pek çok nimet içinde geçerlidir. Bu nimetler Allah'ın beğendiği hayırlı işlerde değerlendirilebileceği gibi, Allah'ın razı olmadığı, zararlı, olumsuz amaçlar için de kullanılabilir. Görüldüğü gibi, Allah aynı nimeti pek çok hikmet dahilinde farklı yaratılışlara çevirebilir. Bu gerçeği de aynı üstün hikmetle tek bir ayette bildirebilir. Düşünüp akleden kimseler de Allah'ın ayetlerindeki hikmetleri görür ve anlarlar. Nitekim aynı ayetin devamındaki, **"… şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır."** (Nahl Suresi, 67) ifadesinde de buna dikkat çekilmektedir.

Kısacası, ayet açık bir şuur ve dikkatle okunduğunda ortada herhangi bir çelişki olmadığı rahatlıkla görülür. Artık bu derece açık konularda çelişki aranmaya çalışılması da inkar edenlerin Kuran karşısında düştükleri çaresizliği göstermeye yeterlidir.

"Domuz eti bugünkü sağlık koşullarında yenebilir" yanılgısı

Domuz etinin Kuran indirildiği dönemde yenmesinin sağlığa zararlı pek çok yönleri olduğu gibi, bugün de yenmesinin sağlığa zararlı olan çeşitli yönleri vardır. Bir kere domuz, her ne kadar temiz çiftliklerde, bakımlı ortamlarda yetiştirilirse yetiştirilsin, kendi pisliğini yiyen bir hayvandır. Gerek pislikle beslenmesi gerekse biyolojik yapısı nedeniyle domuzun bünyesi diğer hayvanlara oranla çok fazla miktarlarda antikor üretir. Yine domuzun vücudunda diğer hayvanlara ve insana oranla çok yüksek dozda büyüme hormonu üretilir. Doğal olarak bu yüksek dozdaki antikorlar ve büyüme hormonu dolaşım yoluyla domuzun kas dokusuna da geçerek birikir. Bunun yanı sıra domuz eti çok yüksek oranlarda kolesterol ve lipid içerir. Bunların sonucunda tüm bu aşırı düzeydeki antikorlar, hormonlar, kolesterol ve lipidlerle yüklü olan domuz etinin insan sağlığı açısından önemli bir tehdit olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır.

Bugün domuz etinin yoğun olarak tüketildiği ABD, Almanya gibi ülkelerin nüfuslarının önemli bir bölümünü oluşturan normalin çok ötesinde aşırı şişman kimselerin varlığı, artık alışılmış bir manzara olmuştur. Domuz etine dayalı bir beslenme sonucunda aşırı büyüme hormonuna maruz kalan insan bünyesi önce aşırı kilo toplamakta, sonra da vücudu deformasyonlara, şekil bozukluklarına uğramaktadır.

Bunların dışında domuz etindeki sağlığa zararlı maddelerden biri de "trişin" mikrobudur. İnsan vücuduna girdiğinde doğrudan kalp kaslarına yerleşerek ölümcül tehlike oluşturan trişin mikrobuna domuz etinde sıklıkla rastlanmaktadır. Günümüz teknolojisiyle trişinli domuzları teknik olarak tespit etmek mümkünse de önceki asırlarda böyle bir yöntem bilinmiyordu. Bu nedenle domuz eti yiyen herkes için trişin mikrobunu kapma ve ölümle karşı karşıya kalma riski vardı.

Görüldüğü gibi tüm bu sebepler domuz etinin Müslümanlara yasaklanmasının hikmetlerinden bazılarını göstermektedir. Her koşulda sağlığa zararlı etkilerini sürdüren, denetimsiz üretiminde ise ölümcül bile olabilen domuz etinin yenmesi yasaklanarak böyle bir tehlikeye karşı en başından köklü ve keskin bir önlem alınmıştır.

Ne var ki burada çok önemli bir noktayı hatırlatmakta fayda vardır. Bir şeyin haram kılınması için mutlaka sağlığa ya da insanlığa zararlı olması gerekmez. Bu konu pek çok kimsenin dikkatinden kaçan, art niyetlilerin de insanların bilgisizliklerinden faydalanarak bununla akıllarını karıştırmayı denedikleri bir konudur. Yani, "bunun ne sakıncası var da, şunun ne zararı var da Kuran yasaklıyor" şeklindeki, düşünüp akledilmeden ortaya atılan cahilce iddialar gerçekte Kuran'ın hükümlerindeki hikmet ve amaçtan habersiz olmaktan kaynaklanmaktadır. Akledemeyen kişiler konuları dar ve sınırlı kalıplar içinde algılamaya çalıştıklarından, daha geniş dairede yer alan hikmetleri ve bunların mantıklarını kavrayamazlar.

Allah çok daha farklı nedenlerle de herhangi bir şeyi insanlara yasaklayabilir. İnsanları denemek için, Kendisi'nden gerçekten korkan ve Kendisi'ne samimi olarak itaat edenlerin anlaşılması, sahtekarların da ortaya çıkması için zararı olmayan bir şey de yasaklanabilir. Ceza ve ibret kastıyla ya da nimetlerin kıymetinin hatırlanması ve şükre vesile olması için de bir konuda yasak konabilir.

Allah Kuran'da, Allah'tan başkası adına kesilmiş hayvanı yemeyi de haram kıldığını belirtmiştir:

> **O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 173)**

Aynı otlakta büyüyen iki sığırdan biri Allah adına kesilirse yenmesi helal, diğeri Allah'tan başkası adına kesilirse yenmesi haram olur. Bu hükmün bir hikmeti de insanlar için bir deneme vesilesi olmasıdır.

Kuran'da önceki dönemlerde Yahudilere konulan, "Cumartesi günü iş yapma yasağı"nın onların imtihanı için olduğu ise şöyle bildirilmektedir:

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar Cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (Araf Suresi, 163)

Oysa bir dönem Yahudilere yasaklanan Cumartesi günü iş yapmak, Kuran'da Müslümanlara yasaklanmamıştır. Bu da, yasağın herhangi bir toplumsal sakıncadan ya da özellikle o gün şehre akın eden balıkların sağlığa zararından ötürü değil, deneme kastıyla konulduğunu göstermektedir. Nitekim, söz konusu kavmin yasağı çiğneyerek imtihanı kaybettikleri de ayette belirtilmiştir. Böyle bir yasakla o kavmin insanlarının imanlarındaki samimiyetsizlik ve Allah'tan gereği gibi korkup sakınmadıkları ortaya çıkmış oluyordu. Kuran'da müminler için konulan bir yasak da benzer bir hikmet, bir deneme amacı taşımaktadır. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Ey iman edenler, Allah görünmezlikte (gaybte) Kendisi'nden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği avdan bir şeyle andolsun sizi deneyecektir. Artık kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acı bir azab vardır. Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öç alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öç sahibidir. Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (Maide Suresi, 94-96)

Ayetlerde bu yasağın hikmeti açıkça belirtilmiştir: **"... görünmezlikte Kendisi'nden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için..."** Ellerin ve mızrakların bu ava rahatlıkla erişebilmesi de bu imtihanın bir parçasıdır.

Allah'ın bildirdiği yasakların bir diğer hikmeti de onların tavır ve davranışlarındaki bozukluk, sapkınlık nedeniyle cezalandırılmaları ve tevbe edip doğru yola dönmelerinin sağlanmasıdır. Geçmiş dönemlerde Yahudilere konulan bazı yasaklar da bunun bir örneğidir:

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (Enam Suresi, 146)

Buraya kadar anlaşılacağı gibi Allah'ın haram kıldığı şeylerin yasaklanmasında pek çok hikmet ve amaç bulunur. Bu hikmeti yalnızca yasaklanan şeyin zararlı ya da sağlıksız olmasıyla kısıtlamak Kuran'ı gereği gibi bilip anlamamaktan, düşünmemekten kaynaklanır.

Domuz etinin yasaklanmasının da birden fazla hikmeti vardır. İçinde yaşadığımız asra değin domuz etinin insan sağlığını doğrudan tehdit eden zararları olduğunda kuşku yoktur. Bugünkü tıbbi cihazlarla, biyolojik testlerle somut biçimde ortaya konmuş bu zarara karşı, daha kimsenin mikrop, bakteri, trişin, hormon, antikor gibi kavramlardan haberi olmadığı 14. yüzyılda indirilen Kuran'da kesin önlem alınması da aynı zamanda bu ilahi Kitabın mucizelerindendir. Bugün de domuz üretiminde alınan her türlü önlem ve denetime rağmen, domuz etinin fizyolojik olarak insan vücuduna uygun bir besin türü olmadığı, insan sağlığına kesin zararı olan bir et çeşidi olduğu bilinmektedir. Buna rağmen üretiminin kolaylığı ve maliyetinin düşüklüğü nedeniyle dünya çapında yaygın olarak tüketilmektedir. Aslında, dikkat edildiğinde domuz üretiminin bu derece cazip olmasının, geçmişte Yahudilere çalışma yasağı olan Cumartesi günü balıkların akın etmesinden farkı yoktur. Yeryüzünde kuzu, koyun, tavuk, sığır eti, sayısız kuş çeşidi, av hayvanı ve daha pek çok türde yenebilecek, son derece lezzetli hayvan eti varken Allah'ın haram kıldığı domuz etine tamah etmenin maksatlı bir tutum olacağı açıktır.

Kuran'da belirtilen gerekçeler dışında her ne suretle olursa olsun domuz etini yemek Kuran'ın geçerli olduğu kıyamete kadar haramdır. Bundan 100 yıl sonra, bütünüyle zararsız bir hale getirilse dahi, domuz eti yememek yine

müminler için bir ibadet vesilesi olacaktır. O zaman da bunu yiyip yememek yine inkar eden akılsızlar için bir fitne -deneme konusu- olacaktır.

Kıssalardaki hikmetleri anlayamama

Allah Kuran'da çeşitli konuları örnek ve benzetmelerle açıklar. Bu örnek ve benzetmeler de çoğunlukla önceden gelmiş peygamberlerin veya elçilerin hayatlarından ya da Kuran'ın indirilmesinden önce yaşanmış çeşitli olaylardan aktarılan bilgiler içinde geçer. Dolayısıyla Kuran'da yer alan bu tür kıssalar insanlar için pek çok ibret, örnek, işaret ve hikmetler taşırlar.

Bu İlahi hikmeti kavrayamayan kimselerin her devirde Kuran hakkındaki cehaletlerini sergileyen sözlerini Allah Kuran'da şöyle bildirir:

> **Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman; "İşittik" dediler. "İstesek, biz de bunun bir benzerini söyleyebiliriz. Bu, eskilerin efsanelerinden başkası değildir." (Enfal Suresi, 31)**
>
> **Onlara "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Eskilerin masalları" dediler. (Nahl Suresi, 24)**

Oysa akledemeyenlerin masal sandıkları kıssalar, müminlere yol gösteren sayısız değerli bilgi ve örneklerle doludur. Allah her devirde müminlerin başlarına gelebilecek her türlü olay ve şartı geçmiş peygamberler ve kavimlerin yaşadıklarından çeşitli örnekler vererek açıklamaktadır. Bu kıssalar sayısız İlahi hikmet içerirler; bunlardan birkaçını şöyle sayabiliriz:

- Allah'ın müminlerin ve inkar edenlerin üzerinde işleyen ve dünya kurulduğundan beri değişmeyen kanunlarını göstermek;

- Müminlerin her devirde karşılaşabilecekleri olaylar, imtihanlar, sıkıntılar karşısında ne yapacaklarını, nasıl davranacaklarını, ne tür tepkiler vermeleri gerektiğini, nasıl bir ruh ve ahlak yapısı sergileyeceklerini, Allah'a karşı nasıl bir tavır ve üslup içinde olmaları gerektiğini tarif edip açıklamak. Her konuda müminlere yol göstermek.

- Müminlerin şevklerini artırmak.

- İnkar edenleri uyarıp doğru yola davet etmek ve bu davete uymayanların hüsranla biten sonlarını hatırlatmak.

- Kıyamete kadar Kuran'a uyan müminleri dünyada ve ahirette bekleyen güzel sonu müjdelemek.

Bu hikmetleri algılayacak akıl ve kavrayıştan yoksun olan kişiler ise kendi düşük akıllarınca Kuran'ı bir hikaye kitabı gibi görme yanılgısına kapılır, kıssalardaki hikmetlere erişemezler. Bu kişilerin her türlü öğüt ve açıklamaya kapalı, sabit fikirli, algıları kitlenmiş kimseler oldukları ayetlerde şöyle belirtilir:

> **Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa Biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (Enam Suresi, 25)**

Bu tür kişiler bu davranışlarıyla Kuran'a ya da İslam'a bir zarar veremezler. Kendileri her ne kadar Kuran'a zarar vermek, insanları din ahlakından saptırmak ya da alıkoymak isteseler de, gerçekte yegane zararı farkında olmadan kendilerine verirler. Bu gerçek yukarıdaki ayetin devamında şöyle bildirilir:

> **Onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurunda değildirler. (Enam Suresi, 26)**

İçinde bulundukları yanılgının farkına vardıklarında ise iş işten geçmiş, çok geç kalmışlardır, artık geri dönüş ve telafi imkanı yoktur. Bu durum ayette şöyle haber verilmektedir:

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (Enam Suresi, 27)

Kuran'ı diğer İlahi kitapların benzeri sanma yanılgısı

Kuran, Allah'ın tüm insanlara uyarıcı ve öğüt verici olarak indirdiği, kıyamete kadar geçerli olan tek hak kitaptır. Kuran'dan önce gönderilen kitaplar insanlar tarafından tahrif edilmiştir. Ancak Kuran, Allah tarafından korunmuştur. Bu gerçek **"Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz."** (Hicr Suresi, 9) ayetiyle haber verilmiştir.

Kuran hakkında akılsızların öne sürdükleri asılsız iddiaların en yaygınlarından birisi de, mübarek Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in, Kuran'ı Kitab-ı Mukaddes'ten (Tevrat ve İncil) esinlenerek yazdığı yalanıdır. Bu, tamamen hayali ve hiçbir dayanağı olmayan iddiaya kendi düşük akıllarınca Kuran ile Kitab-ı Mukaddes arasındaki bazı benzerlikleri gösterirler.

Oysa benzerliklerin bulunması son derece doğal bir durumdur. Çünkü hepsi (Tevrat ve İncil'in tahrif edilmiş bölümleri hariç) Yüce Rabbimiz Allah'ın sözüdür. Allah'ın her dönemde indirdiği dinlerde, Allah'ın varlığı, birliği, Allah'ın sıfatları, ahiret inancı, iman edenlerin, inkar edenlerin, münafıkların özellikleri, geçmiş ümmetlerin durumu gibi temel konular, öğütlenen ve sakındırılan hususlar, ahlaki ölçüler aynıdır. Bunların bir kısmı, Yahudilik ve Hıristiyanlıkta olduğu gibi, daha sonra bozulmaya uğramıştır. Kuran'ın ve hadislerin ışığında değerlendirildiğinde, hangi bölümlerin bozulmaya uğradığı hangi bölümlerin bozulmadan kaldığı kolaylıkla anlaşılır. Dolayısıyla önceki kitaplarda bildirilen konularla Kuran'da anlatılanlar arasında benzerlik ve paralellik bulunması hiç de yadırganacak bir durum değildir. Allah ayetlerde şu şekilde bildirmektedir:

Ve hiç şüphesiz, o (Kuran), geçmişlerin kitaplarında da vardır. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (Şuara Suresi, 196-197)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, Biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakının" diye tavsiye ettik... (Nisa Suresi, 131)

Üstelik Rabbimiz Kuran'ın, gerçek Tevrat ve İncil'i doğrulayıcı bir kitap olduğunu da bildirmektedir:

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kuran'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. (Maide Suresi, 48)

Kendinden önceki kitapları doğrulama özelliği sadece Kuran'a değil, diğer hak kitaplara da verilmiştir. Hz. İsa'ya gönderilen İncil de, kendisinden önce Hz. Musa'ya indirilen Tevrat'ı doğrulamaktadır. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilir:

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (Maide Suresi, 46)

Bu, Allah'ın bir kanunudur ve bu kanun elbette ki Kuran için de geçerlidir. Kuran'da, diğer İlahi dinlerin kitaplarında yer alan ortak konuların bir kısmından bahsedilmiştir. Hac Suresi'nin 26. ve 27. ayetlerinde Hac ibadetinin Hz. İbrahim'le başladığı, Enbiya Suresi'nin 72. ve 73. ayetlerinde namaz ve zekatın Peygamberimiz (sav)'in döneminden önce de farz olduğu, Müminun Suresi 51. ayette diğer elçilere de salih amellerde bulunmalarının emredildiği bildirilmiştir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Hani Biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." "İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (Hac Suresi, 26-27)

Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. Ve onları, Kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (Enbiya Suresi, 72-73)

Ey elçiler, güzel ve temiz olan şeylerden yiyin ve salih amellerde bulunun; çünkü gerçekten Ben yapmakta olduklarınızı biliyorum. (Mü'minun Suresi, 51)

Buraya kadar anlattıklarımızdan, niçin Kuran'la önceki kitaplar arasında benzerliklerin bulunduğu ve bunun ne kadar doğal bir durum olduğu rahatlıkla anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bu benzerliklerin bulunması Kuran'ı Peygamber Efendimiz (sav)'in yazmadığını, tam tersine bütün İlahi dinlerin kitaplarının Allah'ın sözü olduğunu kanıtlar. Bu da hem Kuran'da bildirilen, hem de akıl ve mantığın tasdik ettiği bir gerçektir.

Allah, Kuran'ın Kendi Katından indirilmiş hak kitap olduğunu ve bu gerçeği anlayamayan insanların durumunu ayetlerinde şöyle haber vermiştir:

Bu Kuran, Allah'tan başkası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu, önündekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur, alemlerin Rabbindendir. Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (Yunus Suresi, 37-39)

Ayrıca, bu iftirada bulunanların iddialarını tam anlamıyla geçersiz kılan çok önemli bir gerçek daha vardır: Hz. Muhammed (sav) ümmidir. Yani okuma yazması yoktur. Peygamberimiz (sav)'in ümmi oluşu onun peygamberliğinin en büyük delillerindendir. Üstelik hayatında Tevrat'ı veya İncil'i okumuş ya da araştırmış, onlar hakkında bilgi sahibi olmuş da değildir. Peygamberimiz (sav)'in daha önce bu kitapları okumaması, yazmaması, bir inceleme, hazırlık ya da çalışma yapmaması, kavminin de yakından şahit olduğu bir gerçekti. Bu konuda hiç kimsenin bir şüphesi yoktu. Siret Ansiklopedisi'nde bu gerçek şöyle anlatılmaktadır:

Hz. Muhammed (sav) bir ümmi idi; okuması, yazması yoktu. Aralarında doğup büyüdüğü aile fertleri, yakınları ve Mekke'liler, bütün hayatı boyunca ne bir kitaba el sürdüğünü, ne de elinin kalem tuttuğunu görmüşlerdi. Durum böyle iken kendisine vahyolunan ilim deryası Kur'an, başlı başına bir mucizedir. Zira bu kitapta geçmişteki bütün İlahi kitapların ana konuları, geçmiş peygamberin kıssaları, dinler ve bunların getirdiği inançlar, eski tarih, medeniyet ve kültür ile iktisat, siyaset ve ahlak konusundaki bilgi hazineleri vardı. Halbuki, Hz. Muhammed (sav) bunlardan tamamıyla habersizdi. Kendisinin, ümmi olmasına rağmen böyle bir Kitap'la iman etmeyenlerin karşısına çıkması zaten peygamberliğinin en büyük deliliydi... (Siret Ansiklopedisi, Hazırlayan: Afzalur Rahman- Londra Siret Vakfı Başkanı, s.162)

Kuran'da, inkarcılar için de çok açık ve bilinen bir gerçek olan Peygamberimiz (sav)'in bu özelliği, onlara karşı bir kanıt olarak belirtilmiştir:

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuya kapılırlardı. (Ankebut Suresi, 48)

Ünlü tefsir ve İslam alimi Celaleyn ayeti şöyle tefsir etmektedir:

Sen bundan, yani Kuran'dan önce kitap okur değildin. Onu elinle de yazmadın öyle olsaydı, yani okur-yazar olsaydın, batılı savunanlar, hakkında şüpheye kapılırlardı, şüphe ederlerdi. Ve, "Tevrat'ta bize anlatılan Peygamber ümmi olup okuması ve yazması yoktur" derlerdi. (Celaleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy, Fatih Enes Yayınevi, İstanbul, 1997, 3. cilt, s. 1432-1433)

Kuran'daki bilimsel gerçeklerin eski medeniyetlerin bilgilerinden derlendiği yanılgısı

Kuran'ı akılsızca değerlendirenler tarafından öne sürülen bir diğer iddiaya daha değinmek gerekir. Kuran'da yer alan bilimsel konulardaki haberlerin, dönemin bilim anlayışından yüzyıllarca ileride olduğunu önceki bölümlerde de ifade etmiştik. Bu, başlı başına Kuran'ın çok büyük bir mucizesidir. Bu gerçeği açıkça görmelerine rağmen inkarda ısrar edenler, bu ilahi mucizeyi insanlardan saklama çabasıyla Peygamber Efendimiz (sav)'in, Kuran'daki bilimsel bilgileri dönemin ileri medeniyetlerinin kaynaklarından derlediğini öne sürerler.

Bu iddianın birçok yönden geçersiz olduğu açıktır. Öncelikle, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in tüm hayatı boyunca böyle bir araştırmaya girmediği herkesçe bilinmektedir. Bunun aksini iddia eden de çıkmamıştır. Peygamber Efendimiz (sav)'in tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği bellidir.

Öte yandan, o dönemde böyle bir araştırmanın içine girmek isteyen herhangi bir kişi, büyük zorluklarla kaşılaşırdı. Şüphesiz ki 7. yüzyıl Arabistanı'nda büyük kütüphaneler, yazılı basın, kitapçılar veya internet ağı gibi bilgiye erişimi kolaylaştıran imkanlar mevcut değildi. Bugünün şartlarında bile, örneğin eski Mısır'ın embriyoloji bilgisini araştırmak isteyen bir insanın işi kolay değildir. Mısır uygarlığının kuruluşu günümüzden yaklaşık 5000 yıl öncelerine dayanır. Eski zamanlardan bugüne ulaşan yazılı kaynaklar kısıtlıdır, üstelik bunların hepsinin tercümeleri de mevcut değildir. Tercüme edilebilenler ise, son derece özel bilgiler içerdiklerinden her yerde bulunmazlar. Ayrıca bu tercümeleri kavrayabilmek ve yorumlayabilmek için çok detaylı bir tarih bilgisine de vakıf olmak şarttır. Kısacası böyle bir araştırma günümüz şartlarında bile son derece zordur.

Kaldı ki, eski medeniyetlerden miras kalan tüm bilgilerin hepsinin doğru ve sağlıklı oldukları gibi bir durum da söz konusu değildir. Aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler de bulunmaktadır. Eğer akılsızların iddia ettikleri gibi Kuran'ın bilimsel ayetlerinin eski medeniyetlerin kültürlerinden derlenmesi gibi bir durum olsaydı, elbette aralarında yanlış ya da tutarsız bilgilerin de bulunması gerekirdi. Oysa, Kuran bu tür eksikliklerden münezzehtir. İçindeki bilimsel ayetlerin hepsinin modern bilim tarafından yüzde yüz doğru oldukları ortaya konmuştur. Bu açık gerçek, **"Onlar hâlâ Kuran'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının Katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar)** bulacaklardı." (Nisa Suresi, 82) ayetinde de bildirilmektedir.

Bu nedenle Kuran'daki bilimsel ayetlerin, Peygamberimiz (sav) tarafından başka medeniyetlerin kaynaklarından alındığı iddiası da, diğer iddialar gibi tamamen dayanaksızdır. Böyle insanların varlığı ve onlara verilmesi gereken cevap Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

> **İnkar edenler dediler ki: "Bu (Kuran) olsa olsa ancak onun uydurduğu bir yalandır, kendisi düzüp uydurmuş ve ona bir başka topluluk da yardımda bulunmuştur." Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler. Ve dediler ki: "Bu, geçmişlerin uydurduğu masallardır, bir başkasına yazdırmış olup kendisine sabah akşam okunmaktadır." De ki: "Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (Furkan Suresi, 4-6)**

Kuran Araplara indirilmiştir yanılgısı

İnkarcıların, insanları Kuran'dan koparmak ve uzaklaştırmak için öne sürdükleri hezeyanlardan biri de Kuran'ın sadece Araplar'a indirildiği ve Kuran'a uymaktan sorumlu olanın yalnızca Araplar olduğu iddiasıdır. Ancak Kuran'ı bir kez okumuş kimse bile böyle bir iddianın ne kadar saçma ve yersiz olduğunu rahatlıkla fark edecektir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in tüm insanlığa gönderilmiş kutlu bir peygamber olduğu ve Kuran hükümlerinden kıyamete kadar tüm insanların sorumlu olduğu pek çok ayette bildirilmiştir. Bu ayetlerden birkaçı üstteki iddianın anlamsızlığını göstermek için yeterlidir:

Biz seni ancak bütün insanlığa bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar. (Sebe Suresi, 28)

De ki: Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnızca O'nundur. (A'raf Suresi, 158)

İnkarcılar, bilgisiz insanların kafalarını karıştırmak ve fitne çıkarmak için uydurdukları bu iddiayı aşağıdaki Kuran ayetine dayandırmaya çalışırlar:

Biz her elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah dilediğini şaşırtıp saptırır, dilediğini hidayete erdirir. O üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (İbrahim Suresi, 4)

Ayet çok açıktır. Elçinin gönderildiği toplum hangi dili konuşuyorsa elçi de aynı dili konuşmaktadır. Bu tarih boyunca böyle olmuştur. Ancak bu şekilde elçiler Allah'ın vahyini çevrelerindeki insanlara eksiksiz ve kusursuzca aktarabilirler. Bu sebeple elçiye vahyedilen kitap da elçinin ve kavminin dilinde gönderilmektedir. Bundan daha doğal bir şey olamaz. Ancak inkarcılar her ne olursa olsun dine uymamak için bu tür bahaneler öne sürerler. Onların bu ters mantıkları Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Eğer Biz onu Acemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, Acemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kuran), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (Fussilet Suresi, 44)

Gönderilen bir peygamberin kavmiyle aynı dili konuşması son derece doğaldır, ancak elbette ki bu durum başka kavimlere mensup kimselerin Kuran'dan sorumlu olmadıklarını göstermez. Kuran'ın anlamı her milletin kendi dilinde rahatlıkla tefsir edilebilir, açıklanabilir ve hükümleri anlaşılabilir. Nitekim öyle de olmuştur. Bu durum din ahlakının öğrenilmesini ve uygulanmasını engelleyen bir durum değildir.

Allah'ın Kendi Zatı için "Biz" hitabını kullanmasını yanlış yorumlama

Allah Kuran'ın birçok yerinde Kendi Zatı için "Biz" tabirini kullanmaktadır. Buna örnek birkaç ayet şöyledir:

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz, öyle mi? (Bakara Suresi, 87)

Kendi nefsini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (Bakara Suresi, 130)

Akledemeyen bazı kimseler, Kuran'da Allah'ın Kendi Zatı için kullandığı "Biz" hitabının çoğul anlamda kullanıldığını sanarak, kendilerince bu sözcüğün kullanılmasının Allah'tan başka ilah olmamasıyla çelişki gösterdiğini iddia ederler. Böylece kendilerince çok büyük bir gerçeği tespit ettiklerini zannederler. Halbuki, son derece yüzeysel ve cahilce bir yaklaşımdan kaynaklanan bu yanılgının açıklaması çok basittir.

Arapçada "biz" zamiri yalnızca çoğul anlamı vermek için değil, büyüklük, heybet, azamet, yücelik, üstün makam ve mevkiyi vurgulamak amacıyla tekil şahıslar için de kullanılır. Kuran'da Allah için kullanılan "Biz" sözcüğü de bu anlamda kullanılmıştır.

"Biz" sözcüğünün Arapçadaki bu kullanımındaki mantık, Türkçede ve diğer birçok yabancı dilde "siz" sözcüğünün, çoğunluk belirtmek için değil, karşıdaki bir kişi için nezaket maksadıyla kullanılmasına benzer bir mantıktır.

Allah'ın Kuran'da bildirdiği gerçek, Allah'tan başka hiçbir ilahın olmadığı ve yalnızca O'na kulluk edilmesi gerektiğidir. Kuran'ın pek çok ayetinde Allah'tan başka ilah olmadığı gerçeği defalarca vurgulanır, bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberidir. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Al-i İmran Suresi, 62)

De ki: "Ben, yalnızca bir uyarıcıyım. Bir olan, kahreden Allah'tan başka bir ilah yoktur." (Sad Suresi, 65)

Şu halde bil; gerçekten, Allah'tan başka ilah yoktur… (Muhammed Suresi, 19)

Dolayısıyla, Kuran'ın birçok yerinde Allah'ın Zatı için kullanılan "Biz" sözcüğünün çoğul anlamda kullanılmadığı, yüceltmek, saygınlık ve kudsiyet ifade etmek için kullanıldığı açıktır.

Gerçekte bu sözcüğün kullanılmasındaki hikmeti anlamak için Arapçadaki bu özel kullanımı bilmeye dahi gerek yoktur. Biraz akletme ve düşünme kabiliyeti olan herkes bu kelimenin seçilmesindeki inceliği kolaylıkla görebilir. Bunu kendilerince bir açmaz, itiraz konusu olarak görenlerin durumu, Kuran ayetleri hakkında tartışanların akıl, kavrayış ve zeka seviyelerinin düşüklüğünü göstermesi açısından önemli bir örnektir.

Kuran'da verilen örnekleri anlayamama

Kuran, ancak akleden, düşünen, samimi insanların anlamını kavrayabileceği bir kitaptır. Bu özelliklere sahip olmayan, yani akledemeyen, düşünmeyi bilmeyen, art niyetli insanlar Kuran'ı bir türlü idrak edemez, sırlarına, inceliklerine erişemezler. Allah'ın Kuran'da öğüt ve ders alınması için verdiği örneklerde de aynı durum söz konusudur. Allah bir ayette inkar edenlerin Kuran'da verilen örnekleri kavrayamadıklarını, hatta bu tür örneklerin onlar için bir sapma vesilesi olduğunu bildirir:

Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (Bakara Suresi, 26)

İman eden bir kimse ayette konu olan sivrisinek örneğinin, Yüce Allah'ın yaratmasındaki üstünlüğün bir kanıtı olarak verildiğini hemen anlar. Bu bir santimetrelik küçücük böcek, Allah'ın kusursuz ve eşsiz yaratışının bir örneğidir. En gelişmiş teknolojik cihazlardan, bilgisayarlardan çok daha kompleks sistemlere, mekanizmalara ve yapılara sahiptir. (Detaylı bilgi için bkz. Sivrisinek Mucizesi, Harun Yahya) Yaratıldığından bu yana hiç değişmeden günümüze kadar gelmiştir. Allah, bu mucizevi canlıyı Kuran'da Kendi yaratmasının üstünlüğüne örnek vermektedir. Müminler de bu örnekten tek bir sivrisineğin dahi Allah'ın sonsuz ilmini ve gücünü hissetmeye, düşünmeye açılan bir kapı olduğunu anlarlar. Etraflarındaki her yaratığa aynı hikmet gözüyle bakmayı öğrenirler. İnkar eden akılsızlar ise ayetin ifadesiyle, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" diyerek şaşırıp kalırlar.

Kuran'daki tekrarları anlayamama

Kuran'daki tekrarlar da akıl erdiremeyen kimselerin hikmetini kavrayamadıkları konulardandır. Kuran'ın çeşitli yerlerinde aynı veya benzer ayetlerin ya da konuların tekrarlandığı görülür. Farklı kıssalar, misaller, öğütlerle birlikte, Allah'ın varlığı, birliği, tevekkül, teslimiyet, dünya hayatının geçiciliği, Allah'ı zikretmenin önemi, şükür, infak gibi dinin temel konularına sık sık değinilir. Kimi zaman, bu konularla ilgili bir ayetin, kelimesi kelimesine aynen başka bir yerde geçtiği bile görülür.

Bunun birçok hikmeti vardır. Sık sık vurgulanması gereken önemli konuların değişik vesilelerle tekrarlanması, hatırlatılması insanların zihinlerinde, kalplerinde daha sağlam yer etmelerini, kalıcı etki yapmalarını sağlar. Ayrıca bu

hayati konuların birbirinden farklı örnekler, kıssalar içinde tekrarlanması da konuların her yönüyle, çok boyutlu ve derinliğine algılanmasına yardımcı olur.

Kuran'daki ayet tekrarlarının en belirginlerinden birisi de Rahman Suresi'ndeki, **"Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?"** ayetidir. Bu ayet, 78 ayetli surede, yaklaşık bir veya iki ayet arayla tam 31 kere tekrarlanır. Allah'ın, cennetteki güzellikleri sıralarken, bunun çok büyük bir lütuf ve nimet olduğunu insanların hakkıyla idrak edebilmeleri, Allah'ın sonsuz ikramı karşısında kayıtsız kalmayıp gereken şükrü ve tefekkürü yapabilmeleri açısından son derece hikmetli bir tekrardır bu. Her tekrar kalpteki saygı dolu hayranlığı ve heybeti bir kat daha pekiştirir. Böylece, samimi ve vicdanlı bir kimsenin kalbine verilmek istenen his en mükemmel bir biçimde aktarılmış olur.

Kuran'ın üslubunu anlayamama

Kuran'daki her ayet Allah'ın sonsuz hikmetinin bir tecellisi olduğu için içerdiği her konu, olabilecek en özlü ve en mükemmel biçimde açıklanmıştır. Kimi yerde bir konu en ayrıntılı ve detaylı biçimde açıklanmış, kimi yerde ise en anlaşılabilecek, kısa ve sade anlatım kullanılmıştır. Örneğin bazı ayetlerde müminlerin, meleklerin ya da başka üçüncü şahısların aktarılan sözleri veya duaları kimi zaman herhangi bir giriş ifadesi kullanılmadan doğrudan verilir. İman edenler de bu sözlerin aktarılmasındaki hikmeti görür ve anlarlar.

Ne var ki, Kuran'daki bu üslup bazı akledemeyen kişilerin anlamakta güçlük çektikleri bir üsluptur. Kuran Allah'ın sözü olduğuna göre onda başkalarının sözlerinin yer almasının kendilerince çelişkili bir durum olduğunu düşünürler. Oysa bütün bu sözler müminler için bir ders, örnek ve ibret niteliği taşır. Kuran'da yer alan bu ifadeleri haber veren Allah'tır. Dolayısıyla hepsi Allah'ın sözüdür.

Örneğin, Kuran'ın ilk suresi olan Fatiha Suresi'nin son dört ayeti müminlerin duasıdır. Ayetler şöyledir:

Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Senden yardım dileriz.

Bizi doğru yola ilet;

Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna,

Gazaba uğrayanların ve sapmışlarınkine değil. (Fatiha Suresi, 4-7)

Bu suretle, Allah müminlerin yapabilecekleri en güzel dua şeklini doğrudan Kuran'ın başında haber vermiştir. Bu duanın başında, "aşağıdaki gibi dua edin" şeklinde veya benzeri bir giriş açıklaması yer almaz, çünkü durum son derece açıktır. Benzer bir başka örnek Bakara Suresi'nin son ayetindeki müminlerin duasıdır. Müminler Allah'a şöyle dua ettikleri ayette haber verilmektedir:

> **Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (Bakara Suresi, 286)**

Akıl sahibi her insan bu ayetlerde Allah'ın müminler için örnek bir dua şekli aktardığını rahatlıkla görür ve anlar, ona göre de dua eder. Akledemeyen ise bu inceliği göremez ve rahatlıkla şeytanın telkinlerine kapılır bir hale gelir.

Altı günde yaratılış konusu

Kuran'ın çeşitli yerlerinde evrenin 6 günde yaratıldığı belirtilmektedir. Yalnızca bir yerde, yaratılışın çeşitli aşamalarından bahsedilirken bu aşamalarla ilgili belirtilen müstakil sürelerin toplamının 8 günü verdiği dikkat çeker. Bu ayetlerdeki çok açık bir mantığı kavrayamayan akılsız kimseler Kuran'ın her yerinde yaratılışın 6 günde olduğunun

belirtilmesi ile buradaki ayetlerde bildirilen sürelerin toplamının 8 günü vermesinin güya bir çelişki olduğunu iddia ederler. Ayetler şöyledir:

> **De ki: "Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratanı inkâr ediyor ve O'na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir."**
>
> **Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti.**
>
> **Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler.**
>
> **Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (Fussilet Suresi, 9-12)**

Yukarıdaki ayetlerde bildirilen gün sayıları birbiriyle toplanırsa 8 gün verir. Oysa Yunus Suresi'nin 3. ayetinde ve daha başka ayetlerde yerin, göklerin ve ikisi arasındakilerin 6 günde yaratıldığı belirtilmektedir. Bu durum, konuya hiç aklını yormadan, düşünmeden, dikkatini vermeden yüzeysel bir biçimde yaklaşan bir kimse için anlaşılmaz görünebilir. Zaten üstteki ayetler, kendi düşük akıllarınca Kuran'a, açık arama, çelişki bulma amacıyla yaklaşan pek çok kişinin ilk sırada kullandığı ayetlerdendir.

Oysa, söz konusu ayetler dikkatli ve hikmetli bir gözle okunduğunda ortada hiçbir çelişki olmadığı görülür. Ayetlerde verilen sürelere dikkat edildiğinde şu gerçeği görürüz:

- Yeryüzünün yaratılmaya başlamasından, orada rızıkların hazır hale gelmesine yani canlı yaşamına uygun ortamın oluşup, bitkilerin ve hayvanların yaratılmasına kadar geçen zaman 4 gündür.

- Bu sürecin başlangıcı olan, yeryüzünün tüm evrenle birlikte oluşmaya başlayıp ana şeklini alması, kısaca dünyanın yaratılması ise bu dört günün ilk 2 gününü kapsar. Yani bu iki gün ilk dört günden ayrı bir zaman zarfı değil, bir sonraki ayette belirtilen dört günün içindeki ilk iki gündür.

- 11 ve 12. ayetlerde ise oluşmakta olan göğün 2 gün içinde düzenlenmesi anlatılır. Sonuçta tümü diğer ayetlerde bildirilen 6 güne tamamlanır.

Kısaca ayet, bütün evrenin toplam 6 günlük yaratılış sürecinin içindeki, iç içe geçmiş evrelerin her birinin müstakil sürelerini açıklamaktadır.

Burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta ayetlerde geçen "gün" kavramının bildiğimiz 24 saatlik bir gün anlamında değil, farklı evreler, aşamalar anlamında kullanıldığıdır.

"Haman" ismi hakkındaki akıl dışı spekülasyonlar

Kuran'da kendilerince tutarsızlık bulmaya çalışanların öne sürdükleri iddialardan biri de, ayetlerde Firavun'un adamlarından biri olarak geçen "Haman" hakkındadır.

Tevrat'ta Hz. Musa'nın hayatını anlatan bölümde, Haman'ın adı hiç geçmez. Fakat Haman ismi İncil'de, Hz. Musa'dan yaklaşık 1100 sene sonra yaşamış ve Yahudilere zulmetmiş bir Babil kralının yardımcısı olarak geçmektedir.

Kendi düşük akıllarınca Kuran'ı Peygamber Efendimiz (sav)'in Tevrat ve İncil'den bakarak yazdığını iddia edenler, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in bu kitaplarda anlatılan bazı konuları Kuran'a yanlış aktardığı gibi bir safsatayı ortaya atarlar.

Oysa bu iddianın tümüyle dayanaksız olduğu Mısır hiyeroglifinin bundan yaklaşık 200 yıl önce çözülüp, Eski Mısır yazıtlarında "Haman" isminin bulunmasıyla ortaya çıkmıştır.

O zamana kadar Eski Mısır dilinde yazılmış kitabeler ve yazılar okunamıyordu. Eski Mısır dili hiyeroglifti ve çağlar boyunca bu dil varlığını sürdürdü. Fakat MS 2. ve MS 3. yüzyılda Hıristiyanlığın yayılması ve kültürel etkisiyle Mısır, dinini olduğu gibi dilini de unuttu, yazılarda hiyeroglif kullanımı azaldı ve sona erdi. Hiyeroglif yazısının kullanıldığı bilinen en son tarih MS 394 yılına ait bir kitabedir. Bundan sonra bu dil unutuldu ve bu dilde yazılmış yazıları okuyabilen ve anlayabilen kimse kalmadı. Ta ki bundan yaklaşık iki yüzyıl öncesine dek…

Eski Mısır hiyeroglifi 1799 yılında, Rosetta Stone adı verilen MÖ 196 tarihine ait bir kitabenin bulunmasıyla çözüldü. Bu tabletin özelliği üç farklı yazıyla yazılmış olmasıydı: Hiyeroglif, demotik (hiyeroglifin el yazısı şekli) ve Yunanca. Yunanca metinin de yardımıyla tabletteki Eski Mısır yazısı çözülmeye çalışıldı. Tabletin tüm çözümü, Jean-Françoise Champollion adlı bir Fransız tarafından tamamlandı. Böylece unutulan bir dil ve bu dilin anlattığı tarih aydınlanmış oldu. Bu sayede Eski Mısır uygarlığı, onların dinleri ve sosyal yaşantıları hakkında birçok şey öğrenildi.

Hiyeroglifin çözümüyle konumuzu da ilgilendiren çok önemli bir bilgiye daha erişilmiş oldu: "Haman" ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçiyordu. Viyana'daki Hof Müzesi'nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz ediliyordu. Aynı yazıtta Haman'ın Firavun'a olan yakınlığı da vurgulanıyordu. *(Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J C Hinrichsche Buchhandlung)*

Tüm yazıtlara dayanılarak hazırlanan, Yeni Krallıktaki Kişiler sözlüğünde ise Haman'dan "Taş ocaklarında çalışanların başı" olarak bahsedilmektedir. *(Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I,1935, Band II, 1952)*

Gerçekten de ortaya çıkan sonuç mucizevi bir gerçeği ifade etmektedir. Haman Kuran'a karşı çıkanların aksine, Kuran'da bildirildiği gibi Hz. Musa zamanında Mısır'da yaşayan bir kişidir ve Kuran'da bahsedildiği gibi Firavun'a yakın ve inşaat işleriyle ilgilidir.

Nitekim Kuran'da, Firavun'un kule yapma işini Haman'dan istemesini haber veren ayet de bu arkeolojik bulguyla tam bir uyum içindedir:

> **Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (Kasas Suresi, 38)**

Sonuçta, Eski Mısır yazıtlarında Haman'ın adının bulunması Kuran aleyhinde birtakım akıl dışı iddialar getirenlerin bir iddiasını daha boşa çıkarmakla beraber Kuran'ın gerçekten Allah Katından olduğunu da bir kez daha ortaya koymaktadır. Zira Kuran Peygamberimiz (sav)'in devrinde ulaşılması ve çözülmesi mümkün olmayan bir tarihi bilgiyi mucizevi şekilde bize aktarmaktadır.

Nuh Tufanı hakkındaki akıl dışı spekülasyonlar

Kuran'da aktarılan Nuh Tufanı da inkar edenlerin akıl erdiremedikleri ve dolayısıyla reddettikleri konular arasındadır. Nuh Tufanı'nın varlığını inkar edenler, bu iddialarına delil olarak dünya çapında bir tufanın gerçekleşmesinin teknik olarak imkansız olduğunu söylerler. Buradan da yola çıkarak, böyle bir olayı doğrulayan Kuran'ın Allah sözü olamayacağını iddia ederler.

Oysa bu iddia, Allah'ın indirdiği ve tahrif edilmemiş tek kutsal kitap olan Kuran-ı Kerim için geçerli değildir. Çünkü Kuran'da Tufan olayı, Tevrat'ta ve çeşitli kültürlerde geçen Tufan anlatımlarından çok daha farklı bir biçimde haber verilmektedir.

Tahrif edilmiş olan Tevrat'ta bu tufanın evrensel olduğu ve tüm dünyayı kapladığı söylenir. Oysa Kuran'da Tufan'ın evrensel olduğu şeklinde bir ifade yoktur. Aksine ilgili ayetlerden Tufan'ın yöresel olduğu ve tüm dünyanın değil, sadece Hz. Nuh'u yalanlayan kavmin cezalandırıldığı anlaşılmaktadır.

Tıpkı Ad kavmine gönderilen Hz. Hud (Hud Suresi, 50) veya Semud kavmine gönderilen Hz. Salih (Hud Suresi, 61) ve diğer peygamberler gibi Hz. Nuh da yalnızca kendi kavmine gönderilmiştir ve Tufan da Hz. Nuh'un kavmini ortadan kaldırmıştır:

> **Andolsun, Biz Nuh'u kavmine gönderdik. (Onlara) 'Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıp korkutucuyum. Allah'-tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) acıklı bir günün azabından korkarım' dedi. (Hud Suresi, 25-26)**

Helak olanlar Hz. Nuh'un tebliğini hiçe sayan ve isyanda direten kavimdir. Bu konudaki ayetler hiçbir tartışmaya meydan vermeyecek kadar açıktır:

> **Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları da suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (A'raf Suresi, 64)**

> **Böylece onu ve onunla birlikte olanları Katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların da kökünü kuruttuk. (A'raf Suresi, 72)**

Görüldüğü gibi Kuran'da tüm dünyanın değil, sadece Nuh kavminin helak edildiği bildirilmektedir. Ayetler bu kadar açıkken hala Kuran'da Nuh Tufanı'nın evrensel olarak geçtiğini iddia etmenin cahil kesimleri aldatmaya, onların aklını karıştırmaya çalışmaktan başka amacı yoktur.

Tahrif edilmiş Tevrat ve İncil'deki mantıksızlıkların, hurafelerin hiçbirinin Kuran'da yer almaması, hatta bunların düzeltilmiş gerçek hallerinin aktarılması da Kuran'ın bütünüyle Allah Katından gönderilen bir kitap olduğunu bir kere daha kanıtlamaktadır.

Kuran'da Tufan olayından evrensel olarak bahsedilmesi bir diğer açıdan da mümkün değildir: Çünkü Allah, herhangi bir kavme elçi gönderilmedikçe, o kavmin helak edilmeyeceğini söylemektedir. Helak için, kavmin kendisine uyarıcı-korkutucu gelmiş olması ve bu uyarıcının yalanlanmış olması gerekmektedir. Allah Kasas Suresi'nde şöyle buyurmaktadır:

> **Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğratıcı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğratıcı değiliz. (Kasas Suresi, 59)**

Yine bir başka ayette de **"Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azab edecek değiliz."** (İsra Suresi, 15) buyrulmaktadır.

Ayetlerden anlaşılacağı üzere kendisine uyarıcı gönderilmeyen bir kavmin helak edilmesi, Allah'ın kanununa aykırıdır. Bir uyarıcı olan Hz. Nuh ise sadece kendi kavmine gönderilmiştir. Bu sebeple Allah, uyarıcı gönderilmemiş olan kavimleri değil, sadece Hz. Nuh'un kavmini helak etmiştir.

Tufan hakkındaki bir başka konu ise, suların bölgedeki bütün yükseltileri, dağları kaplayacak kadar yükselip yükselmediği konusundadır. Bilindiği gibi Kuran'da, geminin Tufan sonrası "Cudi"ye oturduğu bildirilmektedir. "Cudi" kelimesi kimi zaman özel bir dağ ismi olarak alınır, oysa kelime Arapçada "yüksekçe yer, tepe" anlamına gelmektedir. Ayrıca "cudi" kelimesinin bu anlamından, suların ancak belirli bir yüksekliğe eriştiği, karayı bütünüyle kaplamadığı anlaşılmaktadır. Yani Tufan'ın muharref Tevrat'ta ve diğer efsanelerde anlatıldığı gibi tüm yeryüzünü ve yeryüzündeki tüm dağları yutmadığı, sadece belirli bir bölgeyi kaplamış olduğunu Kuran'dan öğrenmekteyiz.

Ayrıca Tufan'ın gerçekleştiği düşünülen arkeolojik bölgede yapılan kazılar da, Tufan'ın tüm dünyayı kaplayan evrensel bir olay değil, Mezopotamya'nın bir bölümünü etkisi altına almış olan çok geniş bir afet olduğunu göstermektedir. *(Geniş bilgi için yazarın, "Kavimlerin Helakı" isimli kitabına başvurulabilir.)*

SONSÖZ

Bu kitapta Kuran'ı anlayamamanın ve yanlış anlamanın temel nedenlerini inceledik. İmandan uzak kimselerin Kuran'daki çeşitli konularla ilgili öne sürdükleri akılsızca itirazlardan, yaptıkları saçma yorumlardan bazı örnekleri ele aldık. Bundaki amacımız, bu itirazların cevaplarını vermekle birlikte asıl olarak, imandan ve samimiyetten uzak kimselerin nasıl en basit konuları dahi akledemeyecek, idrak edemeyecek hale düştüklerini gözler önüne sermekti.

Şunu unutmamak gerekir ki, akılsız bir kimsenin İslam ve Kuran hakkında içine düşeceği çelişkilerin, tutarsızlıkların sonu yoktur. Çünkü Kuran, samimiyet ve onun getirdiği akıl ile anlaşılacak bir üslupta indirilmiştir, yani Kuran'ı anlamada ölçü samimiyet ve akıldır. Bu nedenle akıldan yoksun bir kimsenin Kuran hakkında getirdiği yorumların, itirazların saçmalığına şaşırmak anlamsızdır.

Mümin karşısındakinden de kendisi gibi bir akıl ve anlayış beklediğinden son derece akılsız ve mantıksız yorumlar karşısında doğal olarak şaşırabilir. Fakat Allah Kuran'da bize iman etmeyenlerin akıl ve anlayış konusunda bir nasipleri olmadığını bildirmiştir. Bu yüzden Kuran'a uygun olarak bakıldığında iman etmeyenlerin akılsızca yorumları bir şaşkınlık konusu olmaktan çıkar, bir ibret konusu, bir iman hakikati haline dönüşür.

Kuran Allah'ın hak Kitabıdır ve apaçık ortadadır. Hiçbir hezeyanla, safsatayla Kuran üzerinde şüphe uyandırmak mümkün değildir. İnkar edenler bu hezeyanlarla ancak kendilerini ve kendileri gibi olanları kandırır, vicdanlarının sesini bastırmaya çalışırlar.

Mümin Kuran'ın hakikatlerini ve mucizelerini insanlara anlatmakla mükelleftir. Hak ortaya konunca batıl zaten yok olmaya mahkumdur. Kuran'da bu gerçek, **"Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size."** (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle haber verilmektedir.

Nitekim batılın kaderi yok olmaktan başkası değildir:

> **De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını artırmaz. (İsra Suresi, 81-82)**

EVRİM ALDATMACASI

Evrim teorisi, yani Darwinizm, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Evrim teorisi Eski Mısır'dan ve Sümerlerden bu yana gelen, kainatı ve canlılığı tesadüfle açıklayan putperest bir hurafedir, bilimle hiçbir bağlantısı yoktur. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 700 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Üstelik, evrim teorisi hayatın temel yapı taşı olan tek bir proteinin oluşumunu dahi açıklamaktan acizdir. Proteinin kendi kendine tesadüfen oluşmasının imkansız olduğu bilim tarafından ortaya konmuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Biyoloji, biyokimya, paleontoloji, genetik, zooloji, arkeoloji gibi farklı alanlardan çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi Eski Mısır'a, Sümerler'e kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda yeniden gündeme geldi. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir hayali atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece sözde bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer yıktı.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Çamur birikintisi içinden koful, mitokondri, lizozom, golgi cisimciği gibi çok sayıda kompleks organelden oluşan hücrenin nasıl meydana geldiği, tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak öncelikle, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** *(Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin kompleks yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** *(Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)*

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)*

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. *(Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)*

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

Hayatın Kompleks Yapısı Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan **proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.**

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.

2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 60'a yakın enzim görevi gören proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.

3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.

4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hayatın başlangıcı konusunun evrimciler için açıklanamaz olduğunu, evrimci bilim yazarı Brian Switek şu şekilde itiraf etmiştir:

> *Hayatın nasıl başladığı doğanın en kalıcı gizemlerinden biridir. (Brian Switek, "Debate bubbles over the origin of life", Nature, 13 Şubat 2012)*

Harvard'lı kimyager George Whitesides ise, Amerikan Kimya Topluluğu tarafından kendisine, en üst düzey ödül olan Priestley Madalya'sı verilirken yaptığı konuşmasında, şu itirafı yapmıştır:

> *Yaşamın kökeni. Bilimdeki en büyük problemlerden biridir... Çoğu kimyager, benim gibi, hayatın prebiyotik Dünya'daki moleküllerin karışımlarından, spontane olarak ortaya çıktığına inanır. Nasıl? Hiçbir fikrim yok .*

(George M. Whitesides, "Revolutions In Chemistry: Priestley Medalist George M. Whitesides' Address", Chemical and Engineering News, 85: 12-17 (March 26, 2007)

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, muazzam bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu konuda evrimciler açısından çok ilginç bir açmaz daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu yerle bir etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, *Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Lamarck'ın Yanılgısı

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma kendilerince bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.** Çernobil, Hiroşima, Nagazaki'de meydana gelen dehşet verici görüntüler tam olarak mutasyonların meydana getirdiği sonuçlardır. Düzgün yapıdaki organizmalar mutasyonların etkisiyle ölmüş veya şiddetli zarar görmüştür.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> *Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.)*

Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyon, vücudun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddiasına göre rastgele mutasyonlarla sağ tarafta iddia ettikleri şekilde bir kulak oluştuysa, sol tarafta da rastgele mutasyonların aynı simetride aynı şekilde duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulağı oluşturması gerekir. Örs, çekiç, üzengi her birinin aynı şekilde mükemmel olarak eşit şekilde meydana gelmesi gerekir. Rastgele mutasyonların, kalp kapakçıklarını iki tarafta da aynı şekilde oluşturması; bütün kapakçıkları, kulakçıkları eşit uyumda, hatasız, tam yerli yerinde ve aynı anda meydana getirmesi gerekir. Vücudun her bir organında bunun bu simetri ve düzen sağlanmadığı takdirde büyük çelişkiler olur. Bir kulağı ters, bir dişi farklı, tek gözü alnında tek gözü burunda garip yapılar ortaya çıkar. Canlılıkta ise böyle bir dengesizlik yoktur. Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonların her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmesi geremektedir. Oysa mutasyonların tümü zarar getirir. Geçmişte, mutasyonların % 99'unun zararlı, %1'inin etkisiz olduğu kabul edilmekteydi. Oysa yeni yapılan araştırmalar, DNA'nın protein kodlamayan bölgelerinde gerçekleşen ve bu nedenle de zararsız olduğu sanılan %1 oranındaki mutasyonların da uzun vadede zarar getirdiğini ortaya koymuş ve bu nedenle bilim adamları bu mutasyonlara "sessiz mutasyon" adını vermişlerdir. **Mutlak zararlı olan mutasyonların ise akılcı, uyumlu, simetrik, organları aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır.**

Mutasyonlar düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.

Ulusal Bilimler Akademisi üyesi Lynn Margulis, mutasyonların net zararlı etkileri ile ilgili şu itirafı yapmıştır:

> *Yeni mutasyonlar yeni türler oluşturmaz; sakat yavrular oluşturur. (Lynn Margulis, quoted in Darry Madden, UMass Scientist to Lead Debate on Evolutionary Theory, Brattleboro (Vt.) Reformer, 3 Şubat 2006).*

Margulis, 2011 yılındaki bir röportajında ise mutasyonların organizmayı değiştirdiğine ve bu yolla yeni türler ortaya çıktığına dair **"hiçbir delil olmadığını"** şu sözlerle vurgulamıştır:

Neo-Darwinistler, mutasyonlar gerçekleştiğinde ve bir organizmayı değiştirdiğinde, yeni türlerin ortaya çıktığını söylerler. Bana da defalarca, rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığı öğretildi. Buna inandım; ta ki delil arayana dek... (Lynn Margulis quoted in "Lynn Margulis: Q + A," Discover Magazine, Nisan 2011, s. 68)

Lynn Margulis'in söylediği gibi rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığına dain tek bir delil yoktur.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü (ki bu türün de nasıl ortaya çıktığı konusunda evrimcilerin bir açıklaması yoktur), zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu hayali dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 161)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (*Difficulties on Theory*) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 154, 155)

Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin o Species, s. 246)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek V. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> *Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)*

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, hiçbir sözde farklı tür atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> *Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)*

Günümüzde yaklaşık 700 milyon fosil elde edilmiştir. Tüm bu fosiller, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Fosiller, “Biz evrim geçirmedik” demektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, vol. 258, 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo erectus* ve *Homo sapiens* aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All", Time, 24 Haziran 2001)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> *Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Müslüman Neden Evrimci Olamaz?

Bazı Müslümanlar, 1940-50'lerin bilgisiyle evrimin bilim tarafından desteklenen bir teori olduğunu zannederek, "Müslümanlar Darwin'den çok önce evrimi biliyorlardı" gibi garip bir mantık örgüsüyle kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu mantık, ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Bilim evrimin geçersiz olduğunu ispatlamıştır. Bilimin gösterdiği gerçek Yaratılış'tır.

Müslümanın iman ettiği ve Kuran'da haber verilen, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın, Eski Mısır ve Sümerler devrinden kalan putperest bir hurafe olan ve her şeyi tesadüflerle açıklayan evrim teoris ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir.

Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kuran'da bu yönde bir bilgi yer almamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kuran ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kuran'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

> **Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)**

Kuran'da bildirilen gerçek insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığıdır:

> **Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)**

> **Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)**

Hz. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır

Allah Kuran'da kainat yaratılmadan önce insanları zer aleminde var ettiğini ve hepsinden söz aldığını bildirmiştir:

> **Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (Araf Suresi, 172)**

Görüldüğü gibi ayette, kainat henüz var edilmeden önce insanların yaratıldığı, kusursuz ve tam olarak var oldukları ve Allah'a söz verdikleri bildirilmiştir. Ayetteki bilgiye göre, kainat henüz yoktur ama konuşan, duyan, söz veren, tüm uzuvları ve fiziksel özellikleriyle tam insanlar vardır.

Ayetin Arapçası ise şöyledir:

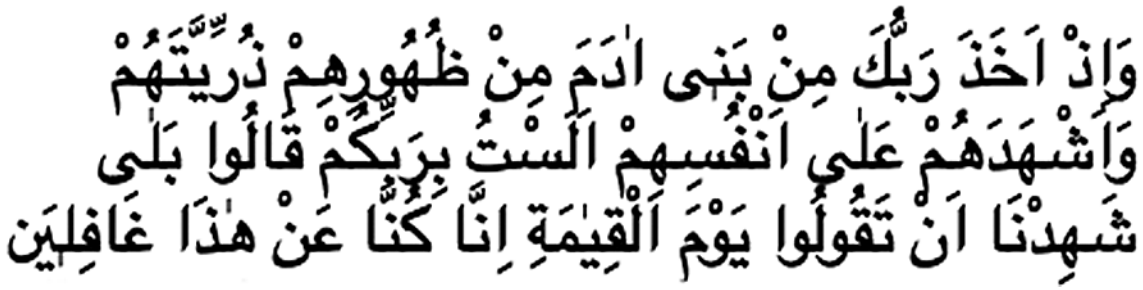

> **"Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn(gâfilîne)."**

ve iz ehaze: ve çıkardığı, aldığı zaman

(**iz:** Hani, hatırla, o halde, öyleyse, o vakit, zaman, …dığında,

…dığı vakit, çünkü, zira, …dığı için, sebebiyle)

rabbu-ke: senin Rabbin

min benî âdeme: Âdemoğullarından

min zuhûri-him: onların sırtlarından

zurriyyete-hum: onların zürriyetlerini, onların soyları, onların nesilleri

ve eşhede-hum: ve onları şahit tuttu

alâ enfusi-him: nefslerinin (kendilerinin) üzerine

e lestu: ben değil miyim?

bi rabbi-kum: sizin Rabbiniz

kâlû: dediler

belâ: evet

şehid-nâ: biz şahit olduk

en tekûlû: demeniz, demenize karşı (dememeniz için)

yevme el kıyâmeti: kıyâmet günü

innâ: muhakkak ki biz, gerçekten biz

kun-nâ: biz olduk, ... idik

an hâzâ: bundan

gâfilîne: gâfiller, habersiz olanlar

Ayette geçen 'zürriyyet' kelimesi bu ayetin dışında Kuran-ı Kerim'de 18 yerde daha geçmektedir. Bu kelimenin kullanıldığı tüm ayetlerde ise anlamı, İslam alimlerinin ittifakıyla, "insan nesli"dir. Bu ayette de, Adem'in zürriyetinden yani Hz. Adem (as)'ın soyundan, yani dünyada yaşamış ve yaşayacak tüm insanlardan bahsedilmektedir. Zira, sadece Hz. Adem (as)'ın kendisinden alınan bir ahid söz konusu olsaydı, "hani Rabbin Adem'den ahid almıştı" ifadesi kullanılırdı. Ayette geçen 'hani Rabbin Adem oğullarından ahid almıştı' ifadesiyle, Hz. Adem (as)'ın zürriyeti, yani tüm insanlar kast edilmektedir.

Ayetin başında yer alan '**iz** / hatırla o zamanı, hani' ifadesi ise, Hz. Adem (as)'ın zürriyetine yani tüm insanlığa olan bu hitabın olduğu zamanını gösterir. 'İz' kelimesi geçmişte olan bir olay hakkında kullanılan zaman edatıdır. Anlamı da 'geçmişte olan bu olayı hatırla'dır. Söz konusu olan tüm insanların geçmişte, henüz kainat yaratılmadan önce, verdikleri sözdür.

Kuran'ın bir başka ayetinde ise insanların iki defa ölüp dirildikleri haber verilir:

> **Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (Mümin Suresi, 11)**

İşte bu ayette bildirilen ilk ölüm ve dirilme, zer aleminde insanlar söz verdikten sonra bir nevi ölmeleri, sonra Allah'ın anne ve babayı vesile edip can vermesi ve dünyaya gelmeleri, yani dirilmeleridir. İkinci ölüm ise dünyadaki bildiğimiz fiziksel vefat olacak, ahirette de ikinci kez dirilme gerçekleşecektir.

Kuran'da evrimle yaratılış olduğunu iddia edenlerin, "aşama aşama insan oluştu" iddiaları bu durumda tamamen geçersizdir. **İnsan dünyada aşama aşama oluşmamıştır. Zer aleminde tüm insanlar Hz. Adem (as) ve diğer**

peygamberler vardır. Hz. Adem (as)'ın ve diğer insanların bir takım evrimsel süreçlerden geçerek bugünkü insan olduğu iddiası doğru değildir.

Hz. Adem (as) önce tüm insanlar gibi zer aleminde vardır, sonra cennette yaratılmış, sonra da dünyaya gönderilmiştir:

> **Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın. (Sad Suresi, 71-72)**
>
> **Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları durumdan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik. (Bakara Suresi, 36)**

Bir başka Kuran ayetinde ise tüm insanların zer aleminde Allah'a verdikleri söz şöyle bildirilir:

> **Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (Maide Suresi 7)**

Zer aleminde Allah'a söz verenler evrcimlerin iddia ettiği gibi yarım, uzuvları tam gelişmemiş, yarı insan yarı başka varlıklar değildir. Tam ve şuur sahibi insanlardır. Bu gerçek, Kuran'da evrimle yaratılış olmadığının açık bir ispatıdır.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'ın yarattığını bilip kabul eden bu kişilerin, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünememeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir anda yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur. Allah aynı şekilde Melekleri insan görünümünde de bir anda yaratmaktadır. Hz İbrahim'e gelen ziyaretçi melekler tam ve kusursuz birer insan görünümündedirler ve bir anda yaratılmışlardır.

Allah Kuran'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

> **İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)**

Kuran'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı şöyle bildirilmektedir:

> **Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)**

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşıldığı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdırlar. Ayrıca Kuran'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Kuran'da Haber Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemesiyle bu asanın canlı bir yılana dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında asa, yani cansız bir ağaç dalı canlı bir yılana dönüşmekte, eline aldığında yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir madde, canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

> **Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oldu). Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)**
>
> **"Sağ elindekini at, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)**
>
> **"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket etttiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)**

Hz. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla, **cansız bir odun parçası halindeki asa, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir. Bu değişim, aniden gerçekleşmektedir.** Böylece Allah insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiştir., Hz. Musa (as)'a muhalif olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

> **Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bır kuş oluyordu... (Maide Suresi, 110)**

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışanların ise Rabbimiz'in bu mucizelerini açıklayabilmeleri mümkün değildir.

Allah cinleri, melekleri, hurileri, gılmanları, cennet vildanlarını, cennet köşklerini, cennet bahçelerini, cehennemi, cehennem bekçilerini nasıl evrimle yaratmadıysa insanı da evrimle yaratmamıştır. Allah cennetteki tüm detayları; yüksek köşkleri, süsleri, bahçeleri, kuşları, yiyecekleri ve sonsuz nimetleri herhangi bir evrim süreci olmadan, bir anda, yoktan yaratmıştır. Cennetteki köşkler, sütten ırmaklar, kıyafetler, tahtlar, takılar Allah'ın "Ol" demesiyle olmuştur. Bunların gerçekleşmesi için sebeplere, inşaat ustalarına, terzilere, zanaatkarlara vs. ihtiyaç yoktur. Hurma, incir gibi cennet meyveleri; inci, sedef gibi cennet takıları nasıl ki cennette evrimle var olmadıysa, bu dünyada da evrimle var olmamıştır. Bu dünyada da cennette de hiçbir yaratma "evrimle" değildir. *(Detaylı bilgi için bkz.; Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor, Harun Yahya (Adnan Oktar)*

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlar ve sonrasında aynı atomlar hayali bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri bir araya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Ancak bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta,

araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, "odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi" dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak tüm teknolojiye, bu teknolojiyi üretmek için çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu

şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana, tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'na hayran olup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir Hurafe

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller, teorinin gerektirdiği ara formların hiç yaşamamış olduklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli, sabit durum teorisi gibi pek çok düşünce bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye ve karşı görüşleri susturmaya bile çalışmaktadırlar. Peki neden?

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Yüce Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya TarihininEn Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin; Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının; Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların; bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların arasında bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlar da vardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır... (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini, Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'dan, kendi "bilgin büyücüleri" ile karşı karşıya gelmesini ister. Hz. Musa (as) bu karşılaşma için insanların toplandığı bir bayram gününü ve kuşluk vaktini seçer. Hz. Musa (as) büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Daha önce örneğini verdiğimiz bu kıssada, Hz. Musa (as)'ın cansız bir tahta parçası olan asasını atması, bu asanın hemen canlanması ve diğer her şeyi yutan tam teşekküllü bir varlık haline gelmesi, Firavun ve taraftarlarının sahte düzenlerini –yani evrimi– altüst etmiştir. Ayetlerde bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu

kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> *Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)*

Bu gelecek, uzakta değildir. Hatta çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

ARKA KAPAK

Bu kitapta, imandan uzak, akledemeyen kişilerin, Kuran'ı yanlşş yorumlamalarının nedenleri ele alınmakta, ayetler hakkında yaptıkları akılsızca yorumlardan ve itirazlardan çeşitli örnekler incelenmekte ve cevapları verilmektedir. Bundaki amaç, bu itirazların cevaplarını vermekle birlikte asıl olarak, imandan ve samimiyetten uzak kimselerin nasıl en açık konuları dahi akledemeyecek, idrak edemeyecek hale düştüklerini gözler önüne sermektir.

Kuran'ı anlamada ölçü samimiyet ve akıldır. Bu güzel özelliklerden yoksun bir kimsenin Kuran hakkında getirdiği yorumların, itirazların mantıksızlığına şaşırmak anlamsızdır. Çünkü Allah Kuran'da bize iman etmeyenlerin akıl ve anlayışları olmadığını bildirmiştir. Bu yüzden Kuran ayetleri ışığında bakıldığında iman etmeyenlerin akılsızca yorumları bir şaşkınlık konusu olmaktan çıkar, bir ibret konusu haline dönüşür.

Mümin Kuran'ın hakikatlerini ve mucizelerini insanlara anlatmakla iyiliği emredip kötülükten sakındırmakla ve bunu, güzel ve hikmetli sözle yapmakla mükelleftir. Hak ortaya konunca batıl zaten yok olmaya mahkumdur.

Allah bu gerçeği **"Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size."** (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle haber vermektedir.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'ü aşkın eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mühürüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.